Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2241 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marţi 17 iulie 1956

In secţia mecanică grea a uzinelor metalurgice „Progresul" Brăila, tinerii preţuiesc fiecare minut. Acum munca este în toi. Montatorii Marcel Spătărescu, Sandu Zurbagiu, Vasile Ciobotaru Constantin Florea şi Ştefan Avram, din echipa tovarăşului Ion Gheorghică, lucrează la montarea rulourilor compresoare folosite la construcţia şoselelor.

Succesele lor sînt tot mai mari. In luna iunie, de pildă, ei au depăşit planul cu 120 la sută.

Foto: AGERPRES

APELUL
cu privire la dezarmare adresat de Sovietul Suprem al U.R.S.S. parlamentelor tuturor ţărilor lumii

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite Apelul cu privire la dezarmare adresat de Sovietul Suprem al U.R.S.S. parlamentelor tuturor ţărilor lumii:

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, călăuzit de înaltele ţeluri ale consolidării păcii între popoare, consideră drept o datorie a sa să atragă atenţia popoarelor, guvernelor şi parlamentelor tuturor statelor asupra unei probleme urgente şi de cea mai mare importanţă a timpurilor noastre, care frămîntă adînc popoarele de pe întregul glob — problema încetării cursei înarmărilor, a reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice şi cu hidrogen.

Eforturile întreprinse în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite în decursul ultimului deceniu în scopul realizării unui acord cu privire la dezarmare, din păcate, nu au fost pînă acum încununate de succes.

In lume continuă cursa înarmărilor, se fac noi acumulări de arme de exterminare în masă — bombe atomice şi cu hidrogen. Milioane de oameni continuă să fie despărţiţi de familiile lor şi se află sub arme. Toate acestea apasă greu pe umerii popoarelor, le abat de la munca constructivă, intensifică în rîndurile lor sentimentul neîncrederii în viitor şi teama faţă de primejdia unui nou război.

In aceste condiţii, parlamentele şi guvernele tuturor ţărilor care răspund în faţa popoarelor pentru destinele statelor lor au datoria sfîntă de a lua măsuri eficace în vederea încetării cursei înarmărilor, fără să mai aştepte pînă ce Organizaţia Naţiunilor Unite va reuşi să găsească o soluţie acceptabilă pentru toate statele interesate. Aceasta o favorizează slăbirea încordării internaţionale, care s-a obţinut în ultimul timp, dezvoltarea continuă a contactelor prieteneşti şi a bunelor relaţii între ţări pe baza principiilor coexistenţei paşnice.

O măsură excepţional de importantă care creează condiţiile pentru înfăptuirea programului general de dezarmare este reducerea armamentelor de către fiecare stat în parte. In această acţiune un rol deosebit sînt chemate să-l aibă marile puteri cărora le revine principala răspundere pentru menţinerea şi apărarea păcii în întreaga lume. Marile puteri care dispun de cele mai mari forţe armate sînt acelea care trebuie să dea exemplu în ceea ce priveşte reducerea forţelor armate şi a armamentelor.

Uniunea Sovietică promovînd în mod consecvent politica de pace şi securitate a popoarelor, a şi procedat la reducerea forţelor sale armate, a armamentelor şi a cheltuielilor pentru nevoile militare. Fără să aştepte un acord general cu privire la dezarmare, U.R.S.S., în afară de reducerea forţelor sale armate cu 640.000 de oameni, efectuată în 1955, va efectua pînă la 1 mai 1957 o nouă reducere, şi mai importantă a forţelor sale armate, cu 1.200.000 de oameni. Vor fi reduse în mod corespunzător armamentele şi tehnica de luptă, precum şi cheltuielile pentru apărare ale Uniunii Sovietice.

Sovietul Suprem aprobă hotărîrea guvernului sovietic cu privire la reducerea forţelor armate şi armamentelor şi o consideră un act de bunăvoinţă, o iniţiativă excepţional de importantă, care uşurează rezolvarea practică a problemei dezarmării.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste adresează parlamentelor tuturor statelor apelul de a examina şi de a sprijini această iniţiativă a Uniunii Sovietice şi la rîndul lor de a lua măsuri eficace în vederea încetării cursei înarmărilor, de a aduce o contribuţie demnă la cauza consolidării păcii între popoare.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste este convins că încetarea cursei înarmărilor va fi încununată de succes dacă parlamentele celorlalte state vor depune toate eforturile pentru înfăptuirea unor măsuri eficiente, avînd drept scop atingerea acestui ţel nobil.

Eroismul zilelor noastre

Supratonaj şi măşti de oxigen

ORAŞUL STALIN (de la corespondentul nostru). — Trenul a ajuns în primul tunel. În marchiza locomotivelor căldura oscila între 50—70 grade. Mecanicii se apărau împotriva toxicităţii aerului cu măşti de oxigen, iar noi, cei care însoţeam trenul, ne-am pus tubul de oxigen la gură. Acesta este tunelul cel mai greu de trecut pentru trenurile care urcă la Predeal cu supratonaj. Trebuie să menţionăm că linia are o diferenţă de nivel de 400 de metri între Oraşul Stalin şi Predeal.

Peste o clipă a început să se lumineze. Mecanicii au răsuflat uşuraţi. Am scăpat de tunel.

Trenul a mai trecut printr-un tunel scurt. Un şuierat puternic. Cele patru locomotive dau semnalul. Peste cîteva minute se zăreşte gara Predeal. Mecanicii privesc ceasul. Este ora 18 şi 45 de minute. S-a respectat timpul programat.

Impiegatul de mişcare, tînărul Vasile Zorilă, a luat în primire trenul. El a verificat tonajul. Nu numai el, dar nici mecanicii de la depoul Timiş-Triaj care au pornit în zori cu locomotivele, în clipa sosirii trenului n-au crezut că va fi posibil să se remorcheze cu patru locomotive 1503 tone faţă de 1060 tone cît era planificat. Pe foile de parcurs scria totuşi 1503 tone. Trenul avea 57 vagoane cu 122 osii. Echipa formată din mecanicii cei mai destoinici din cele două brigăzi ale depoului Timiş-Triaj a realizat cel mai mare supratonaj remorcat pe linia Predeal.

Din echipă au făcut parte mecanicii comunişti Ion Tordai, Dumitru Dinu, Dumitru Vasiliu şi utemistul Gheorghe Flangea, fochiştii utemişti Gheorghe Gergely, Vasile Văsuţ, Ion Balaj şi Gheorghe Jipa, frînarii utemişti Gheorghe Nicolae, Ion Niţescu şi Gheorghe Stanciu.

La 26 iunie s-a împlinit un an de cînd comunistul Nicolae Căpăţînă a remorcat în secţia Timiş-Triaj un tren cu supratonaj. De la această dată, cu ajutorul metodei Blinov, mecanicii din depou au economisit 21.583,5 tone combustibil convenţional, remorcînd numai pe secţia Predeal 912.000 tone marfă peste plan. Pentru transportarea lor ar fi fost necesare încă 900 trenuri cu cîte patru locomotive.

Erupţie la sonda 1112

Nimic nu prevestea faptul neobişnuit. După 1500 metri de foraj, sondorii executaseră tubajul şi cimentarea. Munca se desfăşura normal. Sapa îşi continua drumul său vertiginos spre adîncuri, în ritmul sacadat al turbinei.

Deodată, pe neaşteptate, o răbufnire puternică zgudui instalaţia de foraj. Un uriaş şuvoi de gaze, amestecate cu noroi, ce se dezlănţuiseră din adîncuri, au ajuns pînă la înălţimile geamblacului, umbrind cerul. Avalanşele nestăvilite de noroi şi gaze, ce izbeau cu patimă turla, produceau un uriet înspăimîntător. Aveai impresia că tot ce este neastîmpărat în măruntaiele pămîntului se pornise să facă la lumina zilei. Sonda 1112 erupsese.

Oamenii păreau neputincioşi faţă de această dezlănţuire a forţelor naturii, incapabili de a se opune. Şi totuşi...

Vestea erupţiei se răspîndi ca fulgerul. Intr-un suflet au sosit la faţa locului brigadierii Ion Birfigiu, Petre Chirnoagă, Constantin Mărăcine, Petre Coşa de la sondele din apropiere, tehnicienii şi inginerii de la oficiul Turbobur.

Dar cine să se apropie de erupţie? Cum să pătrunzi în raza de acţiune a acestui potop de noroi şi gaze? Curajul de sondor, eroismul trebuiau să-şi spună cuvîntul în aceste momente critice. Asupra modului cum să se pună capăt erupţiei, unii dădeau o părere, alţii alta, dar nimeni nu îndrăznea să păşească primul la asaltul sondei.

S-a auzit atunci o voce:

— Curaj sondori!

Un freamăt se produse printre cei prezenţi. Din grup se desprinse Gheorghe Unguru, directorul oficiului Turbobur, sondor încercat, călit la schelele prahovene. Impreună cu Serghei Manu el păşi spre scara sondei. In urma lor dădură năvală brigadierii şi sondorii.

Cîteva clipe şi nu se mai cunoştea om cu om. Toţi erau uzi, plini de noroi din creştet pînă în picioare, iar ploaia de noroi şi jetul de gaze îi izbea cu forţă. Unii încercară să-şi pună ochelari de protecţie, însă noroiul ce se aşeza pe lentile le întuneca vederea.

Toate forţele oamenilor se încordară asupra fixării capului de erupţie pe gura puţului pentru a stăvili erupţia. Prima încercare s-a soldat cu un eşec. O izbucnire crîncenă îi dădu la o parte pe toţi. O mică scînteie produsă printr-o lovire ar fi fost deajuns pentru a da naştere unui incendiu de proporţii uriaşe şi a pune în pericol vieţile omeneşti.

In grabă a fost adus un nou cap de erupţie. Deşi obosiţi, oamenii găseau în ei în aceste momente grele forţe mereu proaspete. Un nou efort, în care toate puterile s-au unit într-o singură încleştare şi dispozitivul a fost fixat pe garnitura de foraj. Principalul fusese realizat. Pentru a micşora presiunea erupţiei jetul de gaze a fost dirijat pentru un moment printr-un ventil de siguranţă către valea ce se afla în imediata apropiere a sondei.

Pentru a pune capăt complect erupţiei ei au preparat îndată un noroi cu densitate mare. O nouă situaţie dificilă se ivi: se înfundă turbina. Pentru a restabili circulaţia noroiului pe coloană a fost nevoie să se perforeze garnitura deasupra turbinei.

Trecuseră mai bine de 20 ore de eforturi neîntrerupte, cînd sondorii au introdus noroiul greu pe coloană, stăvilind erupţia. Sonda a fost pusă din nou în funcţiune. Turbina a început să cînte iarăşi înfundat, continuîndu-şi drumul către stratul de ţiţei.

C. ANDREESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

Zile... „de probă"

GIURGIU (de la trimisul nostru). — Toată noaptea vremea a fost frumoasă. Către zori însă cerul s-a acoperit cu nori. Nu a plouat, dar asta nu ajută cu nimic.

Trei batoze se răsfaţă înaintea privirilor noastre; pînă la 13 iulie, la orele 14 s-au treierat abia 2500 kg. grîu. Cei chemaţi să răspundă de acest lucru afirmă că „nu s-a putut mai mult". Cum se explică însă că batoza nr. 1 cu o zi înainte a treierat, ea singură, 14.000 kg. orz şi secară?

Aşa zisele pregătiri pentru treieriş se fac aici de cîteva zile. In ce constau ele? Nici măcar brazdele care să delimiteze aria nu-s trase în întregime; pe o porţiune din acest teren există încă un petec de grîu nesecerat. Pichetul de incendiu nu e amenajat. Pe „arie" sînt abia două-trei care de snopi. Cetele, cinci la număr, au fost constituite doar pe hîrtie. Din aceste motive nu a putut fi amplasată decît o singură batoză. Celelalte două stau fiecare pe cîte o margine a drumului. Chiar şi batoza amplasată care a pornit abia la ora 9, în cinci ore a treierat numai 2.500 kg. grîu din cauză că unele curele sînt vechi şi se rup des. Cel puţin triorul nici nu funcţionează, pentru că nu are curea. Curele noi există destule în staţiune, la Băneasa, dar cum să fie aduse dacă sfatul popular comunal nu pune la dispoziţia tractoriştilor un mijloc de transport, iar conducerea S.M.T.-ului uită că brigada a şaptea lucrează la Slobozia?

S-ar cuveni ca aceste deficienţe să-i determine pe tovarăşii Atanasie Niculescu, şeful punctului agricol, şi pe Marin Ţone, preşedintele sfatului popular, să înţeleagă cel puţin acum, în cel de al doisprezecelea ceas, că nu fiecare zi a treierişului este zi de probă.

Buletin medical
asupra stării sănătăţii tovarăşului Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale

In cursul ultimelor zile tulburările coronariene s-au accentuat fiind urmate de fenomene de insuficienţă cardio-circulatorie.

In ziua de 16 iulie 1956, starea se menţine serioasă. Temperatura 37,2, pulsul 108 cu extrasistole frecvente, respiraţia periodică, tensiunea arterială 100/70 mm. Hg.

Se aplică tratamentul adecvat.

acad. N. GH. LUPU, prof. C. ILIESCU, conf. F. KOPPICH, dr. E. FRONESCU, dr. E. CABA.

Deva 16 iulie 1956

Carnete de brigadieri

Duminică dimineaţă brigadierii de pe şantierul tineretului al Spitalului Ministerului Sănătăţii: „23 August" din Capitală şi-au ţinut careul obişnuit.

Careul a început cu imnul F.M.T.D. şi ridicarea drapelului şi a sfîrşit cu nelipsita periniţă. Cei care au fost de faţă şi la careurile trecute, spun însă că acesta a fost cel mai frumos.

De data aceasta, evidenţiaţii au fost mai mulţi ca oricînd. De data aceasta, brigada a VIII-a, care a primit drapelul de fruntaşă, a avut nu numai depăşiri de normă, ci şi o comportare strălucită în ceea ce priveşte viaţa de tabără. Dar ceea ce a fost mai deosebit faţă de celelalte careuri, au arătat pe chipurile lor studenţii coreeni şi chinezi. In această zi însorită, studenţii străini care au lucrat pe şantierul spitalului au primit carnetele roşii de brigadieri — primele carnete înmînate pe acest şantier.

Studentele coreene Li Ciau-il şi Li Un-han au fost sincer felicitate de colegul lor Ben Ok-sîn şi de comandantul brigadierilor. Dao Hue-lun, student chinez, a primit şi el carnetul roşu şi insigna. Pentru întregul grup de peste 170 studenţi străini, brigadierii romîni au strigat un puternic „de trei ori ca la brigadă". In timpul celor cîteva săptămîni care au lucrat împreună, romînii, coreenii şi chinezii au săpat fundaţiile noului spital şi s-au împrietenit.

După înmînarea carnetelor, festivitatea a luat sfîrşit cu dansuri şi cîntece. S-a jucat şi periniţa, iar un amator fotograf a fost foarte mulţumit cînd a surprins cu aparatul momentul în care un tînăr coreean invita la joc o brigadieră romîncă.

Aşa este acolo unde cei de naţionalităţi diferite se apucă să facă un lucru necesar vieţii omului: se vorbesc limbi diferite, dar tinerii se împrietenesc şi se înfrăţesc.

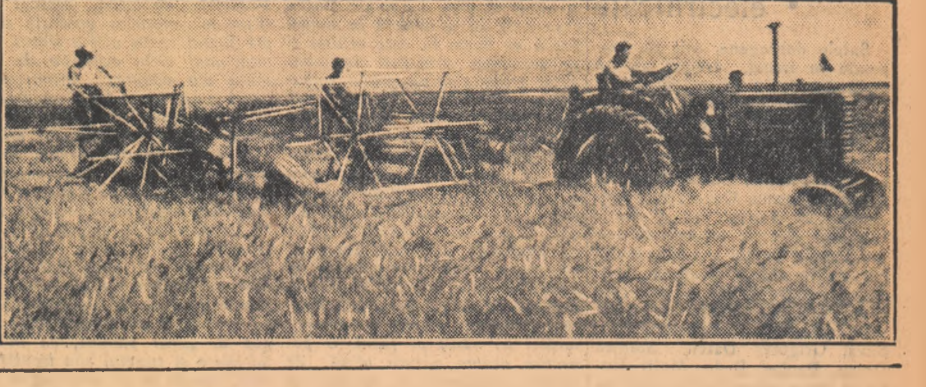
Delegaţia C.C. al P.M.R. la cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez a plecat la Paris

Duminică dimineaţa a plecat cu avionul din Bucureşti, îndreptîndu-se spre Paris, delegaţia Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, alcătuită din tovarăşii Gh. Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., şi I. G Maurer, membru supleant al C.C. al P.M.R., membru al Prezidiului Academiei R.P.R., care va participa la lucrările celui de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez.

Pe aeroportul Băneasa delegaţia a fost condusă de tovarăşii Chivu Stoica, I. Chişinevschi, Al. Moghioroş, L. Sălăjan, de activişti al C.C. al P.M.R.

(Agerpres)

Folosind capacitatea maximă a tractorului, mecanizatorii de la S.M.T. Cobadin au făcut cuplaje de două secerători-legatori trase de un tractor MTZ. In fotografie: tractoristul utemist Dumitru Molniceanu fruntaş în brigada a 16-a de la S.M.T. Cobadin, recoltînd orz de toamnă de pe tarlalele gospodăriei colective „1 Mai" din comuna Ciocîrlia de Jos, regiunea Constanţa. Cu un cuplaj de două secerători-legători el recoltează zilnic între 15—17 ha. de păioase.

Seminarul internaţional al tineretului muncitor

In una din frumoasele staţiuni climaterice din ţară, la Timişul de Sus, s-a deschis luni într-un cadru festiv, Seminarul internaţional al tineretului muncitor organizat sub egida Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat.

La seminarul internaţional, tineri participanţi din Anglia, Belgia, Danemarca, Finlanda, R. D. Germană, R. F. Germană, Italia, Norvegia şi R.P.R., vor discuta despre viaţa tînărului muncitor în uzină şi despre legăturile internaţionale între tinerii muncitori. Sînt în drum spre Timiş tineri din alte ţări.

Cu prilejul festivităţii deschiderii seminarului internaţional al tineretului muncitor, în numele F.M.T.D. Enrico Goalandi a adresat participanţilor un călduros salut.

Tov. Cornelia Mateescu, secretar al C.C. al U.T.M. a urat succes desfăşurării lucrărilor Seminarului internaţional al tineretului muncitor. In cadrul seminarului sînt cuprinse programe artistice, prezentări de filme artistice şi documentare, excursii pe Valea Prahovei şi Valea Timişului, vizitarea unor întreprinderi, instituţii ştiinţifice şi culturale, muzee, expoziţii concursuri sportive şi alte manifestări. In program mai sînt prevăzute întîlniri ale oaspeţilor cu tineri muncitori din unele oraşe ale ţării noastre.

Seara, în cinstea oaspeţilor, un grup al Ansamblului artistic U.T.M. a prezentat un frumos program artistic.

(Agerpres)

Turişti de peste hotare

In ţara noastră sosesc în vizită în aceste zile numeroşi turişti de peste hotare. Duminică seara a sosit în Bucureşti primul grup de turişti din R.F. Germană care fac o vizită în ţara noastră. Cei 35 de turişti germani care alcătuiesc grupul ne vor fi oaspeţi timp de 10 zile. Luni dimineaţa a sosit un nou grup de turişti francezi, care vor petrece 10 zile în Romînia. Tot luni, din R. Cehoslovacă au sosit 100 de persoane care au venit să-şi petreacă concediul pe litoralul Mării Negre, la Mamaia. Pe litoral îşi va petrece vacanţa şi un grup de turişti din R. D. Germană, care sînt aşteptaţi să sosească zilele acestea.

In trecere prin ţara noastră se vor opri în curînd să viziteze Bucureştiul şi alţi turişti din R. Cehoslovacă şi R. D. Germană, iar spre sfîrşitul lunii este aşteptată sosirea unor turişti americani.

Aspect de la sosirea turiştilor francezi

Cheia succeselor

Moga, din nou ai lipsit. Iar a trebuit să lucrăm şi pentru tine. Aşa nu mai merge! Ne faci brigada de rîs.

Privindu-l în ochi, Preda zise în cele din urmă: „Cînd aveam eu 18 ani..."

Moga tresări involuntar. Ce făcea oare Preda cînd avea 18 ani?

Lucra tot aici, în Centrul nr. 1 montaj vagoane. Acum 8 ani era ca şi acum plin de unsoare şi năzuia să fie primul la muncă. Nu se poate spune că atunci tînărul acesta slăbuţ, dar energic, lucra mai prost decît cel mai vrednic muncitor.

Nu poţi vorbi despre activitatea lui Preda fără să o împleteşti cu cea a brigăzii pe care o conduce. El nu ţi-ar ierta niciodată acest lucru, pentru că s-a contopit cu brigada formînd un tot.

Cu unii din tineri a lucrat şi înainte, pe vremea cînd echipa lor era codaşă.

Şeful de echipă nu se interesa de oameni. Conta pe el atîta timp cît puteau asigura îndeplinirea planului. Că unii tineri aveau greutăţile sau necazurile lor, aceasta nu ţinea de producţie, deci nu se discuta.

La sfîrşitul cincinalului, pe la urechile montorilor ajunsese zvonul că se va organiza o brigadă de tineret. Cine să fie responsabil?

Intr-o zi secretarul de partid l-a chemat să mai stea niţel de vorbă. Din una-n alta, au ajuns să discute despre brigadă.

— Măi Preda, facem o brigadă?

— Facem!

— Băieţii cred că tu eşti bun s-o conduci. Tînăr eşti, pricepere ai, apoi unde n-oi putea, te-om ajuta noi.

— Mă prind, dar cu o condiţie: daţi-mi oamenii pe care-i vreau eu.

— Tu o să vrei „crema"...

— Tocmai că nu. Pe cei mai slabi — codaşi dacă se poate — să vedeţi ce treabă vom face împreună.

In noua brigadă au venit Florea Udrişte, Emil Udilă, Gheorghe Moga, Gheorghe Vasilescu, Gheorghe Radulescu, Gheorghe Iordache.

Moga fusese înainte lucrător la fierărie. Niciodată nu lucrase cu chela dinţată, nu umblase cu aparatele electrice pentru ridicat. Cînd a dat de greu, a început băiatul să mai lipsească. Preda nu l-a scăpat din mînă. L-a îndrumat la Casa Tehnicii, l-a explicat tainele meseriei şi în curînd — se poate spune — l-a făcut montor.

Toţi oamenii au crescut sub îndrumarea atentă a responsabilului. Tot ce a considerat mai bun în practica sa, Preda le-a împărtăşit tinerilor fără părere de rău.

De cele mai multe ori aduna băieţii şi le vorbea:

— In munca noastră trebuie să aşezăm la loc de cinste atenţia, precizia. Nici un vagon lucrat de noi nu trebuie să plece în exploatare cu defecte.

— Dacă am lucra prost, dacă am da lucrul peste cap şi defectele ar scăpa la probă, atunci mare rău am pricinui călătorilor. Gîndiţi-vă, dacă pe parcurs s-ar fărîma bara de tracţiune, cîte vieţi omeneşti ar fi în pericol.

Preda a discutat mult cu tinerii şi aceasta a influenţat munca şi comportarea fiecăruia. Atît de departe a ajuns conştiinţa tinerilor, că uneori recepţia vagoanelor o face însuşi responsabilul brigăzii. Aşa s-a întîmplat, nu de mult, cu vagonul 75.203 la care nu a existat nici o obiecţie.

De cele mai multe ori tinerii din alte centre se întreabă nedumeriţi: cum poate brigada lui Preda să-şi realizeze întotdeauna planul înainte de termen şi încă să ajute şi alte echipe la demontare? Un singur răspuns poate fi dat acestei întrebări: Cheia succeselor o deţine buna organizare a muncii.

In brigadă fiecare om face operaţia la care este mai priceput.

— Dacă n-aş proceda aşa — spune Preda — am rămîne de căruţă. Cel ce ar fi pus la o operaţie mai complicată şi nu s-ar pricepe, s-ar căina, dar n-ar face nimic.

„Secretul" a fost împărtăşit şi altor echipe.

Cînd tinerii au început să-şi arate forţele în cinstea celui de al II-lea Congres al U.T.M., brigada s-a apucat şi ea mai puternic de lucru, şi într-o lună a şi montat peste plan 4 vagoane şi a demontat 6. Dacă ai sta să numeri economiile, cifrele te-ar surprinde. Numai la vagonul 73.081 s-au economisit 3.000 lei. Oricît de modest ar fi Preda trebuie spus că economia i se datoreşte lui.

Undeva, în Complexul C.F.R. „Griviţa Roşie" există un parc cu piese vechi. Aici l-au găsit muncitorii în 1921 pe moş Oniţă. De zeci de ani păzeşte el acest parc, denumit azi „Parcul Oniţă".

Preda este bun prieten cu acest veteran trecut de 70 de ani.

— Moş Oniţă, dă-mi un şurub... Moş Oniţă, dă-mi o frînă... şi moşul caută piesele cerute de tînăr.

Cînd au avut la montat vagonul 73081, Preda a alergat la moş Oniţă.

— Tătucule, dă-mi trei tampoane.

Au căutat pînă ce pe frunte le-au apărut broboane de sudoare, dar au găsit.

Brigada lui Preda mai este denumită „brigadă de şoc". Acolo unde este nevoie, acolo o găseşti. Trebuie reparat urgent un vagon, apoi toţi îşi pun nădejdea în brigadă, trebuie făcută curăţenie, apoi băieţii lui Preda se declară de acord în unanimitate.

Nu de mult, la linia de predare 24 era o harababură. Arcuri, fiare, tuburi stăteau aruncate la voia întîmplării. Intr-o singură zi, băieţii au făcut ordine. Altădată, la linia de predare nr. 10 zăceau aruncate patru grupuri de aparate electrice. Nu exista nici o posibilitate de transportare a lor. Preda şi-a mobilizat flăcăii şi încet, încet, folosindu-se de răngi, au scos aparatele afară din hală.

Cunoaşterea meseriei, îndemînarea dobîndită dau posibilitatea tinerilor din brigadă să ajute întreaga activitate a centrelor de montaj vagoane. Nu o dată partidele lui Ion Nedea, Anghel Manolescu şi Vasile R. Stancu au simţit ajutorul tinerilor. Ei au rămas surprinşi cînd brigada lui Preda a pus la punct într-o singură zi un vagon şi a demontat alte trei.

Ca înfăţişare, Preda nu se deosebeşte de alţi tineri. Slăbuţ, vioi, bun sportiv, încearcă întotdeauna noi posibilităţi de a se lucra mai bine. Odinioară era şofer, conducea maşinile pe drumurile patriei. Anul trecut a condus maşina S.M.T.-ului unde a fost trimis în campania agricolă. Nu se poate spune că nu îndrăgeşte volanul, dar munca de montor nu are egal pentru el.

— Dacă n-ar fi necazurile care nu ne lasă în pace — spune el — atunci nimeni nu ne-ar întrece.

Necazurile lui Preda sînt într-adevăr mari. Lipsa boghiurilor purtătoare le împiedică activitatea. Din pricina lor tinerii de multe ori n-au de lucru şi fără voia lor împiedică munca vopsitorilor, a tapiţerilor. Ce n-ar da ei ca Ministerul Căilor Ferate să rezolve această problemă!

Intr-un moment de enervare Preda spunea: „Dacă m-aş duce o luna în ţară, la celelalte depouri, să fiu „cuţu" dacă n-aş aduce boghiuri".

Montorii lui Preda sînt muncitori pricepuţi, respectaţi în întreg centrul. După ei, totul se poate face în cel mai scurt timp posibil. Pentru desăvîrşirea meseriei, brigada merge la Casa Tehnicii, se interesează de noutăţile în meseria de montor, discută despre ce se mai poate face la locul său de muncă.

Preda singur nu se mai recunoaşte.

Sfaturile celor în vîrstă, apropierea de partid, munca în rîndul utemiştilor l-au transformat. Şi el, la rîndul său, transformă pe fiecare membru din brigadă.

LA CE E BUNĂ DĂDĂCEALA?

În fiecare dimineață la sediul Comitetului orășenesc U.T.M. Stalin are loc o scurtă consfătuire cu instructorii. Tov. Matei, șeful secției organe, le vorbește instructorilor despre treburile curente.

— Problema nr. 1 pe ziua de azi..., recrutarea propagandiștilor pentru cercurile politice. Apoi vedeți cum stăm cu primirea noilor membri în U.T.M., cum muncesc brigăzile de producție, cum...

Instructorii stau tăcuți, oarecum absenți, pentru că aceleași lucruri le-au ascultat și ieri și... cine știe, poate că și mîine tot despre aceste probleme le va vorbi tov. Matei.

— Mai are cineva de spus ceva?... Nu... Și atunci la treabă.

Și în momentul cînd aproape toți au părăsit încăperea, le strigă din urmă:

— Nu uitați cotizațiile, mai avem cîteva zile și a zburat și luna asta...

Astfel „instruiți" activiștii se împrăștie în toate colțurile orașului. E trecut de ora nouă și abia îți mai rămîne timp să treci prin 4—5 organizații de bază.

Drumul de la sediu pînă la prima organizație în care se va opri, tov. Ciuciu Marin îl face pe bicicletă. Strecurîndu-se cu abilitate printre căruțe, autovehicule, el meditează la instructajul pe care l-a ascultat de dimineață — mai atent decît ceilalți, pentru că e nou în muncă — iar pe teren încearcă să aplice întocmai cele învățate de la șeful secției. În locul oricărui comentariu e mai interesant poate să folosim chiar informarea făcută de el asupra treburilor de care s-a ocupat timp de o săptămînă.

Luni: A fost la fabrica „Nivea", unde a instruit secretarul cu privire la recrutarea propagandiștilor, a aflat că actualul comitet este descompletat și a stabilit o adunare generală pentru vineri, în care să se facă alegeri parțiale. A plecat la „Strungul", unde a stat de vorbă cu locțiitorul de secretar tot în problema propagandiștilor, i-a atras atenția cu privire la faptul că au întîrziat cu achitarea cotizațiilor și a plecat mai departe la „Temelia", unde a reeditat cele petrecute în primele două organizații.

Marți: S-a ocupat de aceleași probleme, dar în organizațiile de bază de la Rafinăria nr. 9, „Ion Fonaghy" și Școala profesională „Partizanul Roșu".

Miercuri și joi a transmis aceleași lucruri încă în 6 organizații de bază, iar zilele de vineri și sîmbătă se deosebesc doar prin faptul că a „reușit" să cuprindă patru organizații de bază pe zi în loc de trei.

Rîndurile de mai sus ar părea oarecum tendențioase. Tov. Ciuciu Marin este ridicat de curînd în munca de instructor, nu are experiență și deci s-ar putea obiecta că vina de a munci în calitate de „curier" al comitetului orășenesc și nu ca instructor, îi aparține numai lui. Poate că unii membri ai comitetului orășenesc își vor simți chiar tentați să facă această obiecție. Instructiv însă ar fi ca acești tovarăși să reflecte mai întîi asupra felului în care folosesc corpul lor de instructori.

Instructorii comitetului orășenesc nu muncesc pe baza unui plan de muncă personal, ci pe baza „carnețelului" în care își notează zilnic sarcinile primite. Chiar dacă uneori printre aceste sarcini mai rătăcește și un lucru nou, deobicei însă ele se referă la îndatoririle permanente ale organizațiilor de bază: achitarea cotizațiilor, primirea de membri, recrutarea propagandiștilor etc. Dădăcindu-i în fiecare zi cu aceste „sarcini", instructorii se simt obligați la rîndul lor să facă același lucru cu secretarii organizațiilor de bază. Și cum în raza de activitate a fiecărui instructor intră un număr destul de mare de organizații de bază, abia pridideșc cu vizitarea și transmiterea așa ziselor sarcini.

Fiecare organizație de bază trăiește viața ei specifică, în raport cu preocupările tineretului, cu capacitatea de organizare a comitetului respectiv. Măiestria instructorului constă tocmai în a ajuta comitetul organizației de bază să se descurce în varietatea problemelor care frămîntă tineretul. În cazul nostru, însă, nu pot practic să facă acest lucru, ei fiind nevoiți să alerge zilnic în cît mai multe organizații de bază să dădăcească și să mustruluiască secretarii, în loc să-i ajute să rezolve practic o problemă sau alta. Spre exemplificare, mă voi folosi tot de tov. Ciuciu și de organizațiile sus amintite. Cu toată goana sa prin organizațiile de bază, tov. Ciuciu a reușit totuși să înregistreze și alte lucruri în afara celor stricte de care s-a ocupat. Astfel la „Nivea" secretarul se plînge că nu este suficient sprijinit de directorul fabricii, la Școala profesională „Partizanul roșu" este un număr îngrijorător de corigenți și repetenți, organizațiile de bază de la I.C.H. și M.C.P.C. nu-și trăiesc viața. E clar că în aceste organizații (și poate și în altele) prezența instructorului era necesară mai mult decît 10—15 minute cît le-a rezervat el pînă acum. Dar dacă peste cîteva zile va trebui să transmită din nou o „sarcină urgentă" e de asemenea clar că organizațiile respective vor continua să simtă nevoia unui ajutor concret care însă continuă să se lase așteptat.

Actualul sistem de folosire a instructorilor de către Comitetul orășenesc Stalin nu numai că nu va duce la dezvoltarea inițiativei acestora, dar va paraliza și inițiativa secretarilor organizațiilor de bază, care, cu timpul, se vor obișnui să muncească doar pe baza „sarcinilor" transmise de instructori.

Aceste rînduri sînt menite să amintească comitetului orășenesc că instructorii sînt principalele sale ajutoare pentru conducerea concretă a organizațiilor de bază. Aceasta fiind temelia activității lor, ei trebuiesc ajutați să desfășoare o muncă creatoare, îndrăzneață, plină de inițiativă și nu transformați în curieri. Dar pentru aceasta este necesară suprimarea dădăcelii.

M. VIDRAȘCU

—◇○◇—

Încă 7 sate electrificate

Satele dobrogene, atît de înapoiate în trecut, trăiesc azi o viață din ce în ce mai prosperă. În sate pătrund astăzi, tot mai mult, binefacerile electrificării. De la începutul acestui an s-au electrificat mai multe sate, printre care Filimon Sîrbu, Moșneni, Remus Opreanu, Cuza-Vodă, Amzacea, „23 August" și „2 Mai". Curentul electric produs de termocentrala Ovidiu II a adus multă bucurie în casele țăranilor muncitori. Printre primii săteni care și-au instalat lumină electrică sînt colectiviștii Constantin I. Sava, Grigore Datcu, Stanică Datcu, Baobec Dede. Mulți dintre ei și-au cumpărat aparate de radio, folosesc acum fiare de călcat și alte obiecte de uz casnic electrice.

Muncitorii și tehnicienii întreprinderilor Electromontaj și Energo Combinatul nr. 1 Constanța, ajutați fiind de țăranii muncitori, vor mai electrifica, pînă la sfîrșitul acestui an, încă 6 sate. În această muncă s-au evidențiat, printre alții și utemiștii Gheorghe Sima, șef de echipă, Ion Achim, electrician.

Corespondent
C. CONSTANTINESCU

—◇○◇—

Note bibliografice

M. PRIȘVIN: „Desișul de catarge"

(Cartea Rusă — 1956)

E greu să povestești cuprinsul unei cărți create de pana măiastră a lui Mihail Mihailovici Prișvin. Tînărului care parcurge paginile acestui „poet și înțelept", cum l-a numit Gorki, i se pare că a nimerit în lumea aceea de basm în care ochilor li se dezvăluie priveliști nemaivăzute, urechile prind graiul sălbăticiunilor, mintea pătrunde tainele păstrate pînă atunci cu zgîrcenie de natură.

O asemenea carte este „Desișul de catarge" — ultima operă a cunoscutului scriitor sovietic care a încetat din viață acum doi ani. O povestire poetică și plină de înțelesuri profunde, care îl poartă pe cititor prin minunatele păduri nordice, alături de dibacii vînători și de cei doi copii, Nastea și Mitrașa, plecați în căutarea tatălui lor rănit pe front. O povestire despre natura plină de farmec, neasemuit de bogată, și despre oameni sovietici modești, pasionați de munca lor, care năzuiesc spre „adevărul adevărat", spre fericirea întruchipată în cuvintele înțelepte sugerate de străvechea pădure de pini, unde copacii sînt atît de deși încît nici unul nu poate fi doborît: „Nu alergați răzleți după fericire, ci căutați adevărul strîns uniți".

Cartea lui Prișvin e mai desfătătoare decît o călătorie, oricît de bogată în impresii, prin ținuturile acestea de o frumusețe severă. Artist și om de știință în același timp, îndrăgostit pătimaș de natura patriei sale, autorul îi împărtășește cu bucurie și mîndrie cititorului descoperirile lui, îl învață să privească în jurul său, să cugete, să înțeleagă. Ochiul său deprins deslușește în pădure istoria fiecărui colțișor: un fir singuratic de iarbă crescut într-un loc mocirlos vorbește despre faptul că pe aici a trecut copita unui cerb, ochiurile de lumină din pădurea întunecoasă arată unde se adună păsărelele la „scăldătoare", cotitura unei poteci amintește copacii uriași care s-au prăbușit cîndva, tăind drumul oamenilor. Ar fi putut fi acestea numai niște descrieri minuțioase, rodul unui deosebit spirit de observație, dublat de o înțelegere științifică a fenomenelor și nimic mai mult. Dar în povestirea lui Prișvin un suflu de poezie învăluie fiecare pagină. În ea e prezent tot timpul omul legat de acest pămînt, cu inima lui mare și cugetul său iscoditor, omul simplu în al cărui suflet tot ce se întîmplă în natură găsește ecou, care o cunoaște și o stăpînește. Nu în zadar spunea Gorki că în timp ce de obicei oamenii se adresează pămîntului spunîndu-i „Sîntem ai tăi", Prișvin îi spune prin eroii săi „Ești al meu!".

Trebuie să citești următoarele pagini ale lui Prișvin ca să înțelegi adevărul profund al cuvintelor spuse de Gorki. Îndemnăm de aceea pe cititorii noștri să pornească și ei spre „desișul de catarge" în tovărășia minunatului povestitor pe care sîntem siguri că-l vor îndrăgi și de la care vor învăța atît de multe.

—◇○◇—

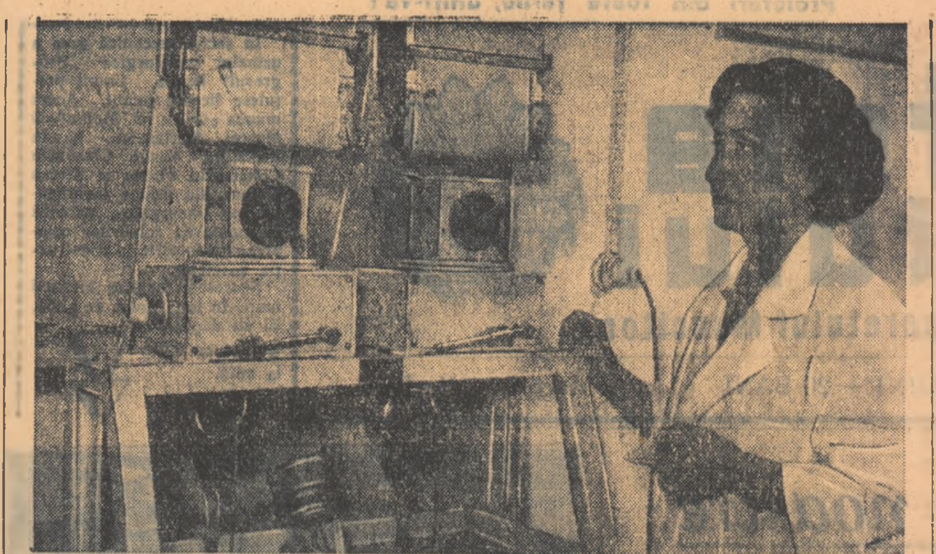
Ni se semnalează că...

De cîtva timp, difuzarea presei în comuna Bonțești, raionul Gurahonț, se face în mod defectuos. Acest lucru se datorește faptului că tovarășul Gligor Ștefea, secretar al sfatului popular comunal, a dat „dispoziție" tovarășului Al. Florea (care răspundea și de difuzarea presei) să nu se mai ocupe de treaba aceasta. Și de unde, pînă la dispoziția tovarășului Gligor, cetățenii primeau cu regularitate ziarele și revistele și se abonau mereu la diferite publicații, acum numărul celor abonați este din ce în ce mai mic. Și de ce s-ar mai abona dacă ziarele, în loc să ajungă la ei, sînt aruncate prin cine știe ce sertare de la birourile sfatului popular?

Credeți cumva că tovarășul Gligor a observat acest lucru? Nu, pentru că dînsul n-are nici în clin nici în mînecă cu ziarele. Nici pînă acum nu se abona la vreun ziar dar nici nu se obosea să citească vreunul, măcar din abonamentele celorlalți.

Cetățenii din comuna Bonțești așteaptă ca sfatul popular să ia măsurile necesare pentru îndreptarea acestei situații. Tovarășul Gligor să fie convins că ele nu vor știrbi nimic din „autoritatea" sa, în schimb vor da posibilitate cetățenilor să cunoască la vreme evenimentele mai de seamă ce se petrec în țară și în străinătate.

Corespondent
ION COȚOI

Laboratorul de analiza calitativă a cerealelor și leguminoaselor de la Institutul de cercetări agronomice al R.P.R. se ocupă de stabilirea caracteristicilor principale ale diferitelor soiuri de plante, în special ale soiurilor noi.

În fotografie: Tovarășa Elena Boldea cercetează, cu ajutorul aparatelor, formarea bioxidului de carbon în timpul fermentației unui aluat obținut dintr-un soi selecționat de grîu.

Bucuriile și necazurile primei zile de treieriș

Către orele prînzului am ajuns la tabăra brigăzilor de tractoare, instalată pe maidanul de sub colina satului Vinga, raionul Timișoara. La ceasurile acestea gîndeam că tabăra trebuie să fie pustie. La umbra unei remorci însă, zării trei oameni lungiți pe cîte-o mînă de paie.

Unul era un colectivist bătrîn, paznicul brigăzii, care, ca orice paznic, își făcea datoria.

— Apoi noi — începu a istorisi unul dintre ei — stăm. Stăm că ne-am făcut boieri. Așteptăm logofeții cu rapoartele și slujnica să ne servească cafelele. Ironia omului mă făcu să roșesc, mai ales că atît paznicul cît și celălalt colectivist se puseră pe un rîs de credeai că nu se vor mai opri.

— Eh, tovarășe — continuă celălalt — ne pierdem timpul! Și asta acum, cînd avem atîta treabă. Noi stăm la umbră, secerătorile la soare, iar grîul ne așteaptă. Iacă, pîrdalnicile astea de tractoare sînt în revizie, iar cele de la brigada vecină uite că n-au sosit. Cu toate că-s numai în capătul celălalt al satului.

— Ți-am zis eu, Ioane, că era mai bine să fi mers azi la treier. Tu nu și nu, că la treier începe tîrziu, că așa-i în prima zi.

— Și nu-i așa? Au început? La noi barem de azi dimineață trei secerători au culcat ceva grîu, pe cînd ei n-au treierat nici un snop.

— Parcă ei îs vinovați!?

Vinovați nu erau colectiviștii din Vinga. Și poate nici tractoriștii. Milițianul și pompierul au răspunderile lor în comună și cum pot ei admite ca batoza să înceapă să treiere fără ca procesul verbal de recepție să fi fost văzut de ei?

— Avem proces verbal — căuta să-i înduplece tînărul tractorist, Ilie Vasile. Am vorbit cu stația la telefon și ne-a comunicat că l-a și trimis. Trebuie să sosească. Să-i dăm drumul pînă atunci.

— Nu se poate, tovarășí, nu se poate. Avem dispoziții clare, avem ordin. Nici o batoză...

— Bine, bine, omule — prinse a se înfuria șeful brigăzii, Ioan Lebanov, dar ce crezi dumneata că batoza n-o să se mai strice dacă are proces verbal de recepție?

— Vă privește, eu am justificare.

Pînă la urmă, în fața cererii insistente a colectiviștilor, oamenii ordinei au cedat cu condiția ca sfîrșitoarea primului snop treierat să se oficieze și fără procesul verbal de recepție a batozei. Fix la ora 12, tractoristul Ilie Vasile, la volanul M.T.Z.-ului său punea în funcție batoza. Aruncînd o privire la cei din jur, spre a se convinge că totul e în ordine, desfăcîndu-și în același timp, larg brațele, bătrînul coșar Iosif Nedilov introduse în tobă primul snop de orz. După cîteva minute numai, Nicolae Sebi urcă pe cîntar primul sac cu boabe, iar bătrînul Farcaș Andrei, delegatul batozei, însemnă în răboj prima linie.

Din primele minute munca pe arie căpătă o mare însuflețire și întrecerea între compartimente nu se lăsă prea mult așteptată.

Trăgîndu-și lîngă batoză carul plin de snopi, utemistul Iort Buniov îl îmboldi pe bătrînul coșar:

— Ce zici, bade Iosif, te prinzi, să bagi la coș cît zvîrl eu?

Bătrînul încuviință din cap și prinse a se răsuci ca o sfîrlează de la cel ce-i dădea snopul, la toba batozei.

Iureșul celor de sus impuse și celorlalți un ritm mai viu de muncă. La spate, la pleavă și la paie, colectivistele Ana Sechi și tînăra Ecaterina Ambruș zoreau spre a nu se lăsa doborîte de avalanșele de paie împinse afară de „caii" batozei. Nici la boabe, la umplerea sacilor, ritmul de muncă nu rămase în urmă.

Nicolae i se adresă celui de la boabe, brigadierul brigăzii a 7-a de cîmp, Pavel Sebi:

— Să-ți mai dau un om? Așa n-o să pridideșți să umpli și să cîntărești sacii.

— Nu-i nevoie.

— Mă, n-o să poți.

— Facem rămășag?

— Facem.

— Pe o sticlă de răchie. De-o cîștig, o beau cu tot schimbul meu.

Rămășagul se încheie și, pentru ca Sebi să fie mai sigur de ritmul intens al muncii, se urcă el însuși pe batoză. Răbojul bătrînului delegat se umplu curînd de o lungă coloană de liniuțe. La orele 12 și 30 minute, camionul gospodăriei pleca cu primul transport de orz. După o oră de muncă, la ora 13, pe răboj, sub prima coloană de liniuțe, se afla înscrisă următoarea cifră: 2400 kg. orz. Pentru prima oară, nu era puțin. Seara, bilanțul a fost deosebit de rodnic. Și nu cu mai puțin spor lucrează la seceratul grîului cele 5 secerători. E drept, două din ele, cele ce porniseră la prînz, nu făcuseră ca celelalte, 7,20 hectare. Seara, la sediul gospodăriei, de comun acord cu tractoriștii, s-a luat hotărîrea să se lucreze și a doua zi, duminică.

În bătălia strîngerii recoltei duminicile, sărbătorile își pierd pentru cei harnici noțiunea obișnuită. Bătălia odată începută trebuie încheiată numai cu o victorie.

★

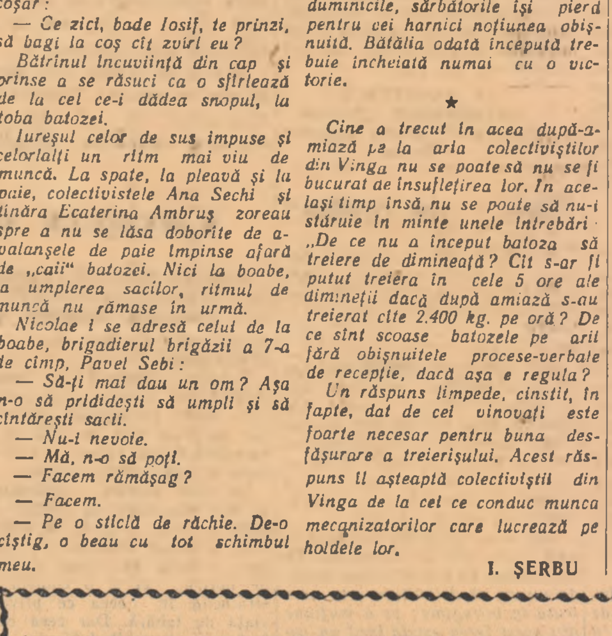
Cine a trecut în acea după-amiază pe la aria colectiviștilor din Vinga nu se poate să nu se fi bucurat de însuflețirea lor. În același timp însă, nu se poate să nu-i stăruie în minte unele întrebări: „De ce nu a început batoza să treiere de dimineață? Cît s-ar fi putut treiera în cele 5 ore ale dimineții dacă după amiază s-au treierat cîte 2.400 kg. pe oră? De ce sînt scoase batozele pe arii fără obișnuitele procese-verbale de recepție, dacă așa e regula?

Un răspuns limpede, cinstit, în fapte, dat de cei vinovați este foarte necesar pentru buna desfășurare a treierișului. Acest răspuns îl așteaptă colectiviștii din Vinga de la cei ce conduc munca mecanizatorilor care lucrează pe holdele lor.

I. ȘERBU

Cum să ne petrecem timpul liber?

Pentru mulți bucureșteni rezolvarea cea mai fericită a acestei probleme o oferă ștrandurile de pe lacul Floreasca.

Copilărie fericită

Tîrgu Mureș. O dimineață senină. O boare primăvăratică făcea să foșnească uneori frunzele copacilor. Soarele parcă îmbrăcase și el haină de sărbătoare. În liniștea dimineții răsună bătăi de tobe și glas de trîmbiți.

— Vin pionierii...

Treceau în pas viol pionieri și școlari reprezentînd fiecare raion din regiune. Erau finaliștii tradiționalului concurs cultural regional.

Romîni de prin părțile Topliței și Covasnei, maghiari din Ciuc și Gheorghieni, germani din Reghin în costume naționale pitorești, multicolore și-au dat întîlnire într-o întrecere frățească, entuziastă.

Cei mai buni „artiști" — pionieri și școlari—cîștigătorii concursurilor pe clasă, școală, raion au venit în centrul de reședință al regiunii să-și arate măiestria, să scoată în evidență un crîmpei din frumusețile jocurilor, cîntecelor și baladelor populare din locurile natale.

Martori ai acestei manifestări artistice de neuitat au fost numeroșii spectatori prezenți în marea sală a Teatrului Săcuiesc de Stat, în sala de festivități a Școlii medii „Iosif Ranghet", ori în grădina de vară a parcului „Lazar Odön". A fost, mai presus de orice considerent de ordin tehnico-cultural, o manifestare minunată a prieteniei și frăției romînilor, maghiarilor, germanilor.

Au avut costume naționale diferite, vorbesc limbi diferite dar pe toți, absolut pe toți finaliștii — 2095 la număr — i-a însuflețit aceeași pornire de prietenie. S-au cunoscut, s-au înțeles, s-au împrietenit. Parcă fiecare din ei, romînca Maria Oprea, maghiara Katalin Covaci ori germana Dagmar Gitschner, ar fi vrut să spună deodată, în limbi diferite:

...„Inima noastră ce bate la fel
E plină de aceeași lumină"...

(din Cîntecul păcii" de Ion Chirescu).

Cum să stai pasiv, fără să aplauzi pînă mîinile ți se înroșesc, cînd vezi un ghemotoc de om abia trecut de 7 ani, cum a fost Pavel Condrea, elev în clasa I-a a școlii din comuna Zăbala, raionul Tg. Săcuiesc, dansînd cu toată ardoarea lui „Brîul mocănesc cu strigături"?

Finaliștii, indiferent din ce comună, sat sau raion au venit, au cîntat copilăria lor fericită, frumusețile de neasemuit ale plaiurilor noastre, prietenia, frăția care-i leagă pe oamenii muncii...

★

Una după alta echipele artistice își desfășoară „repertoriul". E variat și minuțios pregătit.

Varietatea cîntecelor interpretate de același cor, disciplina „artiștilor", coeziunea îi impresionează pe spectatorii care răsplătesc fiecare cîntec cu aplauze „la scenă deschisă".

Pionierii școlii elementare nr. 2 din Gheorghieni s-au prezentat la concurs cu un cor format din 85 de persoane. Sub conducerea profesorului Balazs Sandor, ei au executat cu mult simț artistic minunatele cîntece populare maghiare culese de Kodaly Zoltan. Nici pionierii Școlii elementare nr. 7 Tg. Mureș nu s-au lăsat mai prejos. Sub bagheta profesorului Nagy, peste 100 pionieri au interpretat un variat program de cîntece romînești, maghiare și sovietice.

E rîndul altor și altor coruri să urce pe scenă. Fiecare este răsplătit cu aplauze.

Începe apoi „evoluția" echipelor de dansatori, așteptate cu nerăbdare de spectatori.

În minunate costume naționale, fie că era vorba de catrința romînească, de portul secuiesc, de frumoasele costume germane ori macedonene, cu cravata roșie fluturînd în vîltoarea dansului, pionierii au adus pe scenă cele mai reprezentative dansuri populare din regiune. Din raionul Toplița a venit o echipă de călușari. Pionierii din comuna Mădăraș, raionul Ciuc, au prezentat o suită de dansuri maghiare. Școala cu limba de predare germană din Toplița a încîntat spectatorii cu dansul popular german „Panglicile".

Dar cele mai multe aplauze au răsplătit comportarea micilor artiști din comuna Corund, raionul Odorhei, și a celor din satul Logig, raionul Reghin. Pionierii din Corund au prezentat o suită de dansuri populare maghiare cu tema „Strîngerea fierului vechi". În frumoase costume romînești, cu zurgălăi la cizmulițe, 16 pionieri de la Școala elementară de 4 ani din Logig au dansat jocuri de prin părțile Reghinului adunate într-o suită intitulată „Frăția dintre muncitori și țărani".

★

Mîini îndemînatice și harnice au pregătit cu migală obiecte pentru expoziția deschisă în holul Teatrului Săcuiesc de Stat cu ocazia desfășurării Concursului cultural.

Fetele au cusut motive naționale pe perne, băieții au sculptat în lemn frumoase porți secuiești.

Vizitatorii au urmărit cu interes preocupările copiilor și au remarcat busturile „Gh. Doja" și „Tatăl meu" executate de pionierul Dienes Atilla din clasa a VII-a a Școlii medii „Iosif Ranghet" din Tg. Mureș, pernele cu motive naționale maghiare lucrate de elevele Școlii elementare nr. 3 din Sf. Gheorghe, porțile secuiești și altele.

★

Cu ocazia acestui concurs s-au remarcat cîteva talente autentice. Dansatori ca pionierii Man Elisabeta, elevă a Școlii elementare din comuna Covasna Voinești, raionul Tg. Săcuiesc, Hanelore Schwal de la Școala cu limba de predare germană din Toplița, Antal Vilmos din comuna Mădăraș, raionul Ciuc, dar mai cu seamă pionierii Ana Donca, frații Vicențiu și Vasile Rusu, Doina Vultur și Lazăr Găluț, toți de la Școala de 4 ani din comuna Logig, raionul Reghin, au dovedit calități artistice deosebite.

S-au evidențiat de asemenea echipa de fluierași a Școlii elementare din comuna Vătava, raionul Toplița, solistul vocal Sandor Szilagy și mulți alții.

Celor mai buni, primilor clasați, comitetul regional U.T.M. în colaborare cu secția de învățămînt a sfatului popular regional le-au acordat premii în valoare de peste 16.000 lei.

Premiile au constat în aparate de radio pentru echipele clasate pe primul loc, echipament complect de volei, mingi de volei și fotbal, cărți, stilouri și altele.

Concursul la care au participat peste 18.000 de pionieri și școlari din întreaga regiune s-a terminat. Cei mai buni, primii clasați la finale, au culese roadele unei munci îndelungate.

MIRCEA MUNTEANU
corespondentul
„Scînteii tineretului"
pentru Regiunea
Autonomă Maghiară

SĂ DISCUTĂM DESPRE MODĂ ȘI GUST

Despre același lucru se scrie de foarte multe ori, se vorbește pretutindeni, pînă și la radio-magazin. O discuție aprinsă din magazinul universal „Victoria" m-a îndemnat să scriu din nou despre modă, gust...

Eram la raionul produselor pentru copii. Lîngă mine o cumpărătoare gesticula necăjită:

— Asta-i culmea! N-am văzut de cînd sînt așa ceva. Halal „inovatori", păcat că nu-s aci, că le-aș spune cîteva de la obraz.

Cumpărătoarea ținea în mînă un șpilhozen. Dintr-un material drăguț erau confecționați pantalonii (pentru copii de 4-5 ani) și corsajul. Dacă n-ar fi fost corsajul desigur că n-ar fi avut loc nici discuția. Acesta era însă lucrat după un tipar greșit, așa că nu putea fi folosit nici pentru un copil de doi ani.

Personal respect produsele fabricate de industria noastră ușoară. Multe din ele vorbesc despre strădania muncitorilor, a creatorilor de modele, despre ceea ce se poate face în materie de modă.

Mi-au revenit în minte, succesele industriei noastre, bogăția de modele apreciate la tîrgurile internaționale de modă. Adineauri a urcat sus o fetiță îmbrăcată în rochie confecționată din material „Nufăr". Părea o păpușică îmbrăcată în rochie de marchizet. M-am uitat lung după ea.

Pentru cei mici, cele mai noi țesături ca: „Nufăr", „Narcise", „Roma", „Natașa" sînt țesături foarte căutate.

Nu se poate, ca, mergînd în magazine, să nu rămîi impresionat de ultimele succese obținute în industria ușoară. Mantalele de ploaie confecționate din mătase cauciucată de fabrica de confecții din București, țesăturile „Agnita", „Botorca", „Carnaval", „Borsec" se bucură din plin de aprecierea cumpărătorilor.

În ultimul timp, în magazine au apărut produse mai noi. Printre ele se numără la loc de cinste taftaua în carouri, voal carou, voal spumos, pantofii de damă cu talpă porocrep și toc ortopedic, poplinul imprimat, materialul „Salonta" etc.

Cel mai mare succes al industriei noastre ușoare îl constituie însă țesăturile neșifonabile, confecționate la întreprinderea „Țesătoriile Reunite".

Succesele nu pot fi contestate. În minte însă-mi stăruia necazul cumpărătoarei care dorise, de bună seamă, să facă fetiței sau băiatului ei cadou un șpilhozen.

Mi-a venit o idee. Să colind magazinul. Am făcut acest lucru însoțită de tovarășul Iosif Boltuc, directorul comercial al magazinului. Constatările sale, ca și amănuntele pe care mi le-a dat, mi-au folosit în cele relatate mai jos:

„A fi sau a nu fi?"

Vi s-a întîmplat desigur să mergeți în magazin și să vă adresați vînzătorului:

— Aș dori poplin kaki.

— N-avem!

— Atunci, niște material mai frumos pentru rochie, de pildă „Oltețul"...

— N-avem! Mai încercați mîine.

Acest „mai încercați mîine" se repetă atît de des, încît el a devenit pentru vînzători o propozițiune indispensabilă în serviciu. Lipsa metrajului în carouri, a tafталei albe și negre, a zefirului pentru pijamale etc. nu este trecătoare.

Să fii îmbrăcat îngrijit este o dorință justificată. Există oare vreun soț care să nu dorească ca soția sa să fie îmbrăcată elegant, sau vreo femeie căreia să nu-i placă catifeaua, antilopa, sau alte materiale din care se pot confecționa rochii frumoase? Atunci de ce oare nu există pe piață aceste țesături? Oare sîntem mai puțin experimentați în fabricarea lor decît acum 15-20 de ani?

Acestea despre „a nu fi..."

Și cu „a fi" există o poveste întreagă. Nu e suficient să știi că în magazine s-au adus mărfuri, că avem deci materie primă, că avem și utilaje. Trebuie să te îngrijești ca aprovizionarea să corespundă cît mai bine cerințelor. Or, tocmai în această direcție se întîmplă ciudățenii destul de mari.

Adevărate tururi de forță au trebuit să facă lucrătorii magazinului universal „Victoria" și ai altor magazine pentru ziua de „1 Iunie". Ei au adunat ca avarii, au împărțit cu lingurița, luni de zile șosete și sandale de copii frumoase, ca să aibă în această zi cantitățile dorite.

Din magazine lipsesc o serie de produse. Cînd sînt însă aduse, imediat se face aglomerație, iar vînzătorii sînt derutați de gălăgia din jur. Cînd la raioane este liniște, apoi fii sigur că în rafturi sînt numai mărfurile care nu se vînd.

„A fi" înseamnă a nu da prilej la cozi, a da posibilitatea celor ce lucrează de dimineață să găsească după amiază produsele preferate.

Expoziții și formalism

Produsele industriei noastre ușoare au cucerit o mare popularitate la expozițiile organizate. Mă întreb, însă, de ce numai la expozițiile organizate? De ce publicului consumator i se servesc adesea rochii „uniforme"? Unde sînt modelele elegante de confecții și pantofi prezentate la expoziții, de ce nu se dau în lucru?

Urcați etajele de mai sus ale magazinului universal „Victoria" și o să vă dezamăgească multe produse lucrate... fără cap. Nu le pot înșirui pe toate. Iată numai cîteva. Există aici de mai bine de un an pardesie lucrate la fabrica de confecții din București, unde lucrează și foarte mulți tineri. Stofa frumoasă, croită după un model fără gust, blochează aici fondul de rulment al magazinului, ca stoc supranormativ. Nici pardesiul model 687, confecționat la cooperativa „Artex"-Arad, sosit recent, nu atrage cumpărătorii, la fel ca și produsul 751 „Flacăra"-Cluj, care are un an de cînd zace în rafturi.

Se află în dulapuri rochii de vară din șantung marca „Sporul" model 1041 încă din anul 1951, modelele 165 și 173 marca „Atelierele de confecții București", care au împlinit anul, model 901 „Artex"-Arad care nu s-a vîndut de mai bine de un an și jumătate. Oare nu este caraghios ca în fiecare an să se scoată aceste produse și de fiecare dată cumpărătorii să vocifereze: „Iar aceste rochii?" Din păcate situația aceasta o găsesc cumpărătorii la multe din magazine.

Dacă așa stau lucrurile, de ce directorul fabricii de confecții din București subapreciază părerea tovarășei Mia Dumitrescu, gestionara raionului de aproape 13 ani, afirmînd că nu se pricepe, de ce vrea neapărat să „bage pe gît" produse care nu plac?

Pe linia de a da comerțului produse care nu se vînd, merge și întreprinderea „Textila"-Tg. Mureș. Aici s-au confecționat din doc, taioare pentru femei, care au un model urît. Din 500 de asemenea taioare, abia dacă se vinde unul pe lună. Celelalte sînt sortite unei lungi convalescențe.

Un tablou trist îl oferă bluzele de vînt din piele lucrate la fabrica „Petofi Sandor" din Tg. Mureș. Vopseaua s-a transformat într-o pojghiță, care mai întîi plesnește, apoi, printr-un proces lent, se desprinde sub formă de foițe. Curios e faptul că la scrisorile magazinului conducerea întreprinderii nu a răspuns nici pînă în prezent.

De ce e adesea încă încredințată munca de creație unor oameni lipsiți de gust, de ce se dau în fabricație rochii care n-au nimic deosebit?

Meteahna expozițiilor formale s-a încetățenit la fabrica de confecții din București. Aceasta, nu cumva oare din dorința de a se lăuda?

În anul acesta urma să se organizeze o expoziție în care să se prezinte 65 modele noi. Un număr apreciabil, însă, numai în teorie. Practic, în magazin, urmau să se desfacă numai 15 modele. Bine că expoziția nu s-a mai organizat că ar fi trebuit să se spună oamenilor: „Iată 65 modele! 50 sînt tabu, iar 15 vi le punem la dispoziție".

Cîte ceva și despre mătăsuri

Vara, mătăsurile sînt căutate cu interes. Imprimeurile frumoase se produc în cantități foarte mici. Cele mai multe au un diapazon redus de culori și structuri sărace.

„Mătasea Populară" a prezentat de curînd, în cadrul expoziției cu vînzare, un sortiment bogat de mătăsuri la prețuri accesibile. S-a terminat expoziția, s-au dus și mătăsurile frumoase.

În magazin se găsesc din abundență mătăsuri în culori șterse, care predispun la... melancolie.

Ar fi timpul ca forurile în drept să ia măsuri energice pentru reglementarea problemei îmbrăcămintei și încălțămintei. Nu este ceva nou. Tovarășul Alexandru Sencovici și întreaga conducere a Ministerului Industriei Ușoare, tovarășul Gh. Vasilichi și ceilalți membri ai conducerii U.C.E.C.O.M.-ului, nu au dreptul să uite nici măcar o clipă că oamenii muncii doresc să se îmbrace îngrijit, elegant. Să ni se dea produse lucrate cu gust, în locul „uniformelor".

LIDIA POPESCU

Semnarea unui acord comercial de lungă durată între Republica Populară Romînă şi Republica Egipt

Ca urmare a tratativelor care au avut loc într-o atmosferă de prietenie şi înţelegere reciprocă, s-a semnat în ziua de 16 iulie a.c. la Cairo un acord comercial de lungă durată, pe termen de 3 ani, între Republica Populară Romînă şi Republica Egipt.

Acordul comercial pe termen lung, împreună cu acordul comercial anual în vigoare asigură dezvoltarea relaţiilor economice şi lărgirea schimburilor de mărfuri între Republica Populară Romînă şi Republica Egipt.

Potrivit celor două acorduri comerciale, volumul schimburilor va fi în primul an de cel puţin 4,5 milioane lire egiptene, ambele părţi făcînd tot posibilul ca schimburile să fie mărite an de an.

Acordul comercial pe termen lung prevede importul în Republica Populară Romînă a următoarelor mărfuri egiptene: bumbac, fire de bumbac, diverse ţesături, fuior de cînepă, fructe diverse, produse din piele, minereuri, plante medicinale şi aromatice.

Republica Populară Romînă va exporta în Republica Egipt: petrol lampant, benzină şi alte produse de petrol; instalaţii industriale complecte, echipament pentru industria de petrol, material feroviar, construcţii navale, maritime şi fluviale, tractoare, maşini agricole, maşini-unelte, echipament pentru centrale electrice, motoare Diesel, grupe generatoare, compresoare, pompe, utilaj pentru industria minieră, maşini pentru industria de construcţii, maşini, aparate şi echipament electrotehnic, agregate de sudură, construcţii metalice, diverse maşini şi piese de schimb.

Acordul comercial pe termen lung a fost semnat din partea Republicii Populare Romîne de către Valentin Steriopol, locţiitor al Ministrului Comerţului Exterior şi din partea Republicii Egipt de către Mahmoud Badamy El Chiaty, subsecretar de Stat permanent la Ministerul de Comerţ Egiptean.

Gală de filme oferită de ambasadorul R. P. F. Iugoslavia la Bucureşti

La Casa Universităţii din Capitală, N. Vujanovici, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la Bucureşti a oferit luni seara o gală de filme.

Cu acest prilej a fost prezentat filmul artistic „Urmărirea“ cea mai nouă realizare a cinematografiei iugoslave după un scenariu de Slobodan Glumac şi Tosa Popovski, în regia lui George Skrigin. Filmul „Urmărirea“ înfăţişează un episod din viaţa şi lupta unui grup de membri ai organizaţiei de partid din Belgrad care au rămas în oraşul ocupat de hitlerişti luptînd curajos împotriva cotropitorilor fascişti.

Au mai fost prezentate un film documentar despre eliberarea Belgradului de sub ocupaţia fascistă şi alte două filme documentare despre vizitele preşedintelui Tito în Egipt şi Etiopia.

Gala de filme s-a bucurat de o caldă primire.

(Agerpres)

Combinatul chimic „I. V. Stalin“ fruntaş pe ţară

ORAŞUL VICTORIA. — Duminică dimineaţă în sala cinematografului din Oraşul Victoria a avut loc festivitatea decernării Steagului Roşu de întreprindere fruntaşă pe ţară al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. Combinatului chimic „I. V. Stalin“ pentru realizările obţinute în anul 1955.

A luat cuvîntul ing. Ion Marinescu, director general al combinatului care a înfăţişat realizările obţinute de colectivul întreprinderii în cursul anului 1955.

Din partea Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. tov. Ion Dobre a felicitat colectivul combinatului pentru realizările obţinute şi a înmînat Steagul Roşu al C.C.S. de întreprindere fruntaşă pe ţară. Odată cu conferirea acestei înalte distincţii colectivul combinatului a fost premiat cu suma de 550.000 lei.

Din împuternicirea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. ing. Mihail Florescu, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Industriei Chimice, a felicitat în rîndul său pe muncitorii, tehnicienii şi inginerii combinatului cu prilejul primirii Steagului Roşu al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

La sfîrşitul festivităţii tov. Claudian Luis, directorul tehnic al combinatului, a dat citire telegramei trimise Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliului de Miniştri al R.P.R., Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., prin care colectivul combinatului se angajează să realizeze planul producţiei globale pe anul 1956 în proporţie de 115 la sută, să sporească productivitatea muncii cu 17 la sută şi să realizeze peste plan acumulări în valoare de 3.000.000 lei.

(Agerpres)

Succesele ceferiştilor

In primele 6 luni ale anului, lucrătorii din întreprinderile industriale ale Ministerului Căilor Ferate au executat înainte de termen reparaţii la un număr sporit de locomotive, vagoane şi diferite instalaţii şi utilaje. Ei au depăşit planul semestrial la producţia globală cu 4,4 la sută efectuînd un volum de lucrări mai mare cu 9,6 la sută decît în aceeaşi perioadă a anului trecut. In afară de faptul că planul la producţia globală a fost realizat de toate cele 19 întreprinderi industriale de căi ferate a fost îndeplinit şi depăşit şi planul de producţie la toate sortimentele. La reparaţii de locomotive, de exemplu, planul a fost întrecut cu 7,4 la sută, la reparaţiile de vagoane de călători cu 6,6 la sută, iar la vagoanele de marfă cu 1,3 la sută.

Sporul de producţie realizat în primele 6 luni ale anului de întreprinderile industriale ale căilor ferate a fost obţinut cu aceleaşi mijloace şi cu un număr mai mic de braţe de muncă. Astfel, productivitatea muncii a crescut cu 4,4 la sută faţă de plan.

Un succes de seamă obţinut de ceferişti în această perioadă este darea în exploatare a primei locomotive cu cazanul în întregime sudat, realizat la complexul C.F.R. „Griviţa Roşie“, precum şi faptul că majoritatea pieselor de schimb, care înainte se primeau de la alte uzine (biele pentru motoare, cilindri, capete de cruce, cîrlige de tracţiune, aparate de legare etc.), au fost confecţionate în atelierele C.F.R.

Oaspeţi de peste hotare

Miercuri 25 iulie soseşte în Capitală, după un turneu întreprins în Uniunea Sovietică, Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Mongole.

Ansamblul, format din 130 de persoane, este condus de locotenent colonel Iatma.

După o serie de spectacole în Capitală, Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Mongole va întreprinde un turneu în oraşele Ploeşti, Piteşti, Galaţi, Brăila, Constanţa, în staţiunile de pe litoral şi în alte localităţi din ţară.

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: **Patria, Doina, Elena Pavel, T. Vladimirescu, Libertăţii, Olga Bancic**: Chitarele dragostei; **Magheru, V. Alecsandri, I. C. Frimu, Infrăţirea între popoare, Gh. Doja, Alex. Sahia, N. Bălcescu**: Amanţii din Toledo; **Republica, Bucureşti, 23 August, 1 Mai**: Contele de Monte Cristo (seria I-a); **Maxim Gorki**: Valea verde; **Timpuri Noi**: Reportaj din Carpaţi, Expediţia sovietică plecată în Antarctica, Arta populară chineză, Pentru un trai sănătos, Gîndacul îngîmfat; **Lumina**: Nicolas Nickleby; **Central**: Popescu 10 în control, La mere; **Victoria**: Cavalerul fără lege; **Tineretului**: Pe răspunderea mea; **Alex. Popov**: Marile speranţe; **8 Martie, 8 Mai**: Aventura la castel; **Griviţa**: Hamlet; **Vasile Roaită**: Bel Ami; **Cultural**: Serenada străzii; **Unirea**: Pe răspunderea mea; **Const. David**: Semne particulare; **Arta**: Ganga; **Munca**: Căluşeii; **Carpaţi**: Melodii nemuritoare; **Mioriţa**: Drum însîngerat; **Moşilor**: Mîine va fi prea tîrziu; **Donca Simo**: Ali-Baba şi cei 40 de hoţi, **N. Grigorescu, Ilie Pintilie**: Dragoste pierdută; **Popular**: Umbre în port; **M. Eminescu**: Vagabondul (seria I-a); **Volga**: Carola Lamberti; **Coşbuc**: Dragoste pierdută; **Aurel Vlaicu**: Poemul pedagogic.

Peste hotare

Delegaţia P.C.U.S. la cel de al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez a plecat la Paris

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iulie a plecat cu avionul la Paris delegaţia Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, invitată de Comitetul Central al Partidului Comunist Francez să participe la cel de al 14-lea Congres al Partidului Comunist Francez. Din delegaţie fac parte: M. A. Suslov (conducătorul delegaţiei); A. I. Kiricenko, B. N. Ponomariov.

Ce cuprinde programul viitorului Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Moscova

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Se ştie că, între 28 iulie şi 11 august, se va desfăşura la Moscova cel de-al şaselea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru pace şi prietenie. La acest festival vor participa aproape 30.000 de tineri şi tinere din peste 120 de ţări. S. Romanovski, preşedintele Comitetului sovietic de pregătire a Festivalului, a declarat următoarele unui corespondent al ziarului „Moskovskaia Pravda“:

— In fiecare zi pe adresa comitetului sosesc zeci de scrisori din întreaga lume cu propuneri, observaţii interesante despre felul în care va trebui organizat Festivalul. Programul său definitiv va fi analizat şi aprobat în august de Comitetul internaţional de pregătire. De pe acum însă se poate spune că pe tineri îi aşteaptă multe lucruri interesante.

Festivitatea deschiderii Festivalului va avea loc pe noul stadion din Lujniki.

In fiecare zi vor fi organizate cîte 350—400 diferite manifestări.

Conform tradiţiei, în cadrul Festivalului se va sărbători Ziua tinerelor. Tinerele participante la Festival vor organiza o paradă a modelor care va prezenta costumele lor naţionale. Această zi se va încheia cu un mare bal.

In zilele Festivalului, pe străzile capitalei oaspeţii şi locuitorii Moscovei vor putea vedea o paradă a actorilor de circ din diferite ţări.

Se organizează un concurs de canto, de pian, vioară, de balet clasic, de dansuri orientale, de orchestră de estradă, de coruri de artişti amatori, un concurs pentru cea mai bună compoziţie de muzică simfonică, de muzică de cameră şi de muzică uşoară.

La expoziţiile de artă aplicată şi decorativă, precum şi de fotografii artistice vor fi expuse cele mai bune lucrări. Revista „Tineretul lumii“ va organiza un concurs literar special pentru o nuvelă, o schiţă şi versuri despre Festival.

Programul sportiv al Festivalului va fi foarte variat. In afară de competiţii amicale va fi organizată sărbătoarea [illegible] patinaj etc.

Intr-una din zile va avea loc întrunirea internaţională a turiştilor.

Cu greu poate fi enumerat tot ce vor vedea în vara anului 1957 participanţii la Festivalul Tineretului şi Studenţilor de la Moscova.

Sosirea la Moscova a delegaţiei guvernamentale a R. D. Germane

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iulie, ora 14, a sosit la Moscova pentru a duce tratative o delegaţie guvernamentală a Republicii Democrate Germane condusă de primul ministru Otto Grotewohl. Din delegaţie fac parte: W. Ulbricht, H. Loch, O. Nuschke, L. Bolz, F. Selbmann, P. Scholz, W. Stoph, vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri al R.D. Germane, precum şi J. Konig, ambasadorul R.D. Germane în U.R.S.S.

Pe aeroportul central oaspeţii din Republica Democrată Germană au fost întîmpinaţi de N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, D. T. Şepilov, L. I. Brejnev, G. K. Jukov.

Inceperea tratativelor între delegaţia guvernamentală a R. D. Germane şi conducătorii guvernului sovietic

MOSCOVA 16 (Agerpres). — La 16 iulie, ora 17 la Kremlin au început tratativele între delegaţia guvernamentală a Republicii Democrate Germane, care se află la Moscova şi conducătorii guvernului sovietic.

Din partea R.D. Germane la tratative participă: O. Grotewohl, primul ministru al R.D. Germane, conducătorul delegaţiei; W. Ulbricht, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, H. Loch, O. Nuschke, L. Bolz, F. Selbmann, P. Scholz, W. Stoph, vicepreşedinţi ai Consiliului de miniştri, J. Konig, ambasadorul R.D. Germane în U.R.S.S.

Din partea sovietică la tratative participă: N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, D. T. Şepilov.

„Ne-am întors de la Moscova cu o mare încredere în viitor...“

BRUXELLES 15 (Agerpres). — Ziarul „Drapeau Rouge Dimanche“ a publicat la 15 iulie un interviu acordat de Ernest Burnell, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Belgia, în legătură cu vizita la Moscova a delegaţiei Partidului Comunist din Belgia. In numele delegaţiei Burnell şi-a exprimat satisfacţia în legătură cu vizita în Uniunea Sovietică şi cu convorbirile dintre membrii delegaţiei şi conducătorii P.C.U.S. „Convorbirile noastre la Moscova — a declarat Burnell, nu reprezintă decît o formă de relaţii normale şi frăţeşti între partidele comuniste“.

Burnell a subliniat că Uniunea Sovietică traduce cu succes în viaţă cel de al şaselea plan cincinal şi că, „pentru asigurarea acestei victorii grandioase, în U.R.S.S. se iau măsuri care stimulează iniţiativa creatoare a maselor“.

„In prezent, a continuat Burnell, Uniunea Sovietică îndreaptă greşelile care au frînat înflorirea democraţiei socialiste“.

In încheiere, el a declarat: „Ne-am întors de la Moscova cu o mare încredere în viitor, în pu-[illegible]. Ne-am întors [illegible] într-o perioadă hotărîtoare pentru unitatea de acţiune a partidelor muncitoreşti, pentru victoria cauzei păcii şi a socialismului“.

Rezultatele alegerilor pentru Adunarea Constituantă a Indoneziei

DJAKARTA 16 (Agerpres). — [illegible] rezultatele definitive ale alegerilor pentru Adunarea Constituantă a Indoneziei.

Potrivit datelor Comisiei electorale centrale, Partidul Naţional din Indonezia a întrunit 9.070.218 de voturi, obţinînd 119 mandate în Adunarea Constituantă, partidul Masumi — 7.789.619 voturi (112 mandate); Nahdatul Ulama — 6.989.333 voturi (91 mandate), Partidul Comunist — 6.232.512 voturi (80 mandate); Uniunea Musulmană Indoneziană (PSII) şi Parkindo au întrunit aproximativ 1.000.000 voturi şi au obţinut cîte 16 mandate. Celelalte partide au întrunit mai puţin de un milion de voturi, obţinînd între 1—10 mandate în Adunarea Constituantă.

In 24 de ore

MOSCOVA. — Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. i-a numit pe tovarăşii V. A. Zorin, N. S. Patolicev şi A. V. Zaharov în funcţia de locţiitori ai ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

PARIS. — După cum anunţă corespondentul din Geneva al agenţiei France Presse, la 14 iulie Consiliul Biroului internaţional pentru problemele învăţămîntului a hotărît în unanimitate să admită în această organizaţie Bulgaria, Japonia, Marocul şi Sudanul.

MOSCOVA. — La 16 iulie, la ambasada Republicii Populare Romîne a avut loc o întîlnire între delegaţia de ziarişti romîni, în frunte cu tov. Vasile Dumitrescu, director general al „Agerpres“, care timp de 30 de zile a vizitat U.R.S.S. şi reprezentanţii presei sovietice.

BELGRAD. — Preşedintele Nasser a părăsit Belgradul cu un tren special plecînd la Sarajevo. Preşedintele Nasser este însoţit în călătoria sa prin Iugoslavia de către Milako Todorovici, membru în Vecea Executivă Federativă şi Ilije Vilfan, secretarul general al preşedintelui Tito.

DJAKARTA. — La 16 iulie s-a deschis la Djakarta cel de al doilea Congres naţional al Organizaţiei Tineretului Popular din Indonezia. La congres participă aproximativ 500 de delegaţi din [illegible] reprezentînd tineretul muncitoresc, ţărănesc şi [illegible].

CAIRO. — La 15 iulie a fost semnat la Cairo protocolul privitor la înfiinţarea unei reprezentanţe comerciale sovietice în Egipt.

Să fie respectate acordurile de la Geneva cu privire la Vietnam!

După cum se ştie, potrivit prevederilor acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, în ziua de 20 iulie 1956 urma să aibă loc alegeri generale pe întregul Vietnam în vederea realizării unificării ţării.

In acest scop, preşedinţii Conferinţei de la Geneva din 1954 pentru problemele Indochinei — miniştrii Afacerilor Externe ai U.R.S.S. şi Marii Britanii — au trimis la 9 mai 1956 un mesaj guvernelor Republicii Democrate Vietnam şi Republicii Vietnam (Vietnamul de sud) în care le chema să depună toate eforturile pentru a traduce în viaţă acordurile de la Geneva cu privire la Vietnam. Concomitent ei au trimis un mesaj Comisiei internaţionale de supraveghere şi control din Vietnam, subliniind activitatea ei rodnică, precum şi un mesaj guvernului francez cu rugămintea de a se înţelege cu autorităţile din Vietnamul de sud pentru a sprijini Comisia internaţională şi Comisia mixtă din Vietnam în vederea îndeplinirii sarcinilor lor.

In urma primirii răspunsurilor din partea guvernelor R. D. Vietnam, Vietnamului de sud, guvernului Franţei şi al Comisiei internaţionale de supraveghere şi control pentru Vietnam şi a înţelegerii dintre guvernele U.R.S.S. şi Marii Britanii, la 15 iulie a.c. documentele menţionate au fost date publicităţii.

In mesajul adresat de Fam Van Dong, primul ministru şi ministru al Afacerilor Externe al R. D. Vietnam, celor doi preşedinţi ai Conferinţei de la Geneva se arată că, pornind de la linia politică fundamentală care a constat şi constă în respectarea şi îndeplinirea permanentă a acordurilor de la Geneva, şi acţionînd în acest spirit, guvernul R.D. Vietnam a adresat autorităţilor Vietnamului de sud o scrisoare datată din 11 mai 1956, în care propunea să se înceapă conferinţe consultative în vederea discutării problemei alegerilor libere, generale în întreaga ţară. In această scrisoare se spune clar: „Principiile fundamentale ale alegerilor generale sînt următoarele: alegeri libere generale în întreaga ţară, cu participarea întregii populaţii, cu vot egal, direct şi secret“.

Pînă în prezent, însă, autorităţile sud-vietnameze nu au răspuns la această scrisoare. In faţa acestei situaţii, [illegible] guvernul R.D. Vietnam cere celor doi preşedinţi [illegible]

[illegible]

acorduri, în momentul de faţă este irealizabilă din punct de vedere practic organizarea unor alegeri generale în Vietnam. Intr-adevăr, pentru guvernul sud-vietnamez organizarea unor asemenea alegeri este irealizabilă, fiindcă acestea ar pune în pericol însăşi existenţa regimului lui Ngo Dinh Diem [illegible]

Autorităţile sud-vietnameze sînt obligate să respecte întocmai acordurile de la Geneva [illegible]

[illegible] acestor acorduri, deoarece nu le-au semnat, sînt cu totul neîntemeiate. [illegible]

Interesele naţionale ale poporului vietnamez, ale păcii în această parte a lumii, cer să fie respectate acordurile de la Geneva cu privire la Vietnam.

Incheierea lucrărilor celei de a 5-a sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iulie şi-a încheiat lucrările cea de a cincea sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a celei de a patra legislaturi care s-a desfăşurat timp de cinci zile în Palatul Mare al Kremlinului.

La sesiune a fost discutată şi adoptată legea cu privire la pensiile de stat, au fost aprobate decretele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., emise în perioada dintre cea de a patra şi a cincea sesiune.

In şedinţa comună din 16 iulie a Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor a fost adoptat în unanimitate Apelul cu privire la dezarmare adresat de Sovietul Suprem al U.R.S.S. parlamentelor tuturor ţărilor.

Sesiunea a ascultat raportul cu privire la Declaraţia Sovietului Suprem al U.R.S.S. în legătură cu Apelul parlamentului japonez în problema interzicerii armei nucleare şi a încetării experimentării ei. In cursul examinării acestui punct de pe ordinea de zi au luat cuvîntul deputaţii Alexandr Nesmeianov şi Ilya Ehrenburg. In numele unui grup de deputaţi, Nesmeianov a adresat o interpelare guvernului sovietic privind măsurile pe care intenţionează să le ia pentru interzicerea pretutindeni a armei atomice.

La interpelare a răspuns D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Deputaţii Iustas Paleţkis şi Alexandr Şelepin, care au luat apoi cuvîntul, au sprijinit mesajul guvernului japonez.

Deputaţii au adoptat în unanimitate textul Declaraţiei Sovietului Suprem al U.R.S.S. în legătură cu Mesajul parlamentului japonez în problema interzicerii armei nucleare şi a încetării experimentării ei.

In legătură cu interpelarea făcută de un grup de deputaţi şi declaraţia lui D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., Sovietul Suprem a adoptat o hotărîre în care se spune: **„Se aprobă politica şi măsurile practice ale guvernului sovietic în problema dezarmării şi încetării neîntîrziate a experienţelor cu arma atomică şi cu hidrogen şi a interzicerii folosirii lor“.**

Sesiunea a adoptat apoi hotărîrea de a satisface cererea Sovietului Suprem al Republicii Sovietice Socialiste Carelo-Fine cu privire la transformarea R.S.S. Carelo-Fine în Republica Autonomă Sovietică Socialistă Carelă.

Declaraţia lui D. T. Şepilov ca răspuns la interpelarea unui grup de deputaţi ai Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite declaraţia făcută de D. T. Şepilov ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., ca răspuns la interpelarea unui grup de deputaţi ai Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Tovarăşi deputaţi! Am ascultat la actuala sesiune cuvîntările deputaţilor A. N. Nesmeianov şi I. G. Ehrenburg.

V. L. Vasilevskaia, A. E. Korneiciuk, A. N. Nesmeianov, N. V. Popova, A. A. Surkov, N. S. Tihonov, şi I. G. Ehrenburg, deputaţi în Sovietul Suprem al U.R.S.S., membri ai Consiliului Mondial al Păcii, împărtăşind punctul de vedere al Biroului Consiliului Mondial al Păcii, care a adresat guvernelor Statelor Unite ale Americii, U.R.S.S. şi Marii Britanii propunerea de a încheia un acord cu privire la încetarea imediată a oricăror experienţe cu arma atomică, au făcut o interpelare în legătură cu măsurile pe care intenţionează să le întreprindă guvernul sovietic pentru încetarea pretutindeni a experienţelor cu arma nucleară.

Toţi recunosc că în urma eforturilor Uniunii Sovietice şi ale celorlalte ţări iubitoare de pace s-a realizat o anumită slăbire a încordării internaţionale. In aceste condiţii, reglementarea problemei dezarmării şi a interzicerii armei atomice şi cu hidrogen capătă o importanţă cu adevărat hotărîtoare pentru asigurarea unei păci trainice. Se poate afirma că înaintarea cu succes pe această cale ar exercita cea mai binefăcătoare influenţă asupra întregii atmosfere internaţionale şi asupra rezolvării problemelor litigioase. Deoarece este una să cauţi căile de rezolvare a problemelor litigioase în condiţiile unei uriaşe curse a înarmărilor şi cu totul altceva să faci acest lucru în condiţiile reducerii progresive a armamentelor şi forţelor armate. O pace trainică nu poate fi asigurată fără o reducere radicală a armamentelor precum şi fără interzicerea armei atomice şi cu hidrogen.

Omenirea are vie în memorie trista experienţă a Ligii Naţiunilor. Indelungata ei activitate în domeniul dezarmării a fost, prin rezultatele ei, echivalentă cu o inactivitate totală. Lucrurile s-au redus la nesfîrşite competiţii în arta oratorică şi la întocmirea unor proiecte lipsite de orice bază. Rezultatele sînt bine cunoscute. Omenirea a plătit prea scump eşecul Ligii Naţiunilor în problema dezarmării. Războiul a provocat nenumărate jertfe umane, a dus la distrugerea unor imense valori materiale şi culturale; el a fost sursa unor privaţiuni şi suferinţe fără seamăn. Şi ar fi o crimă să se admită ca această istorie tragică să se repete din nou.

Ştim prea bine că în lume acţionează forţe pentru care interesele omenirii nu sînt altceva decît o monetă de schimb în efectuarea unor operaţiuni de speculă. Aceste forţe au transformat cursa înarmărilor într-un gigantic business, într-o vînă de aur care aduce profituri fabuloase. Aceste forţe fac totul pentru a împiedica opera de dezarmare; ele creează în mod artificial un impas după altul. Dar sîntem convinşi că în condiţiile actuale aceste forţe pot şi trebuie să fie înfrînate şi că nobila cauză a întăririi păcii va triumfa. **(Aplauze).**

Cererea cea mai insistentă şi mai imperioasă a zilelor noastre care exprimă năzuinţele şi speranţele tuturor popoarelor este ca în domeniul reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice să se treacă în sfîrşit de la vorbe la fapte.

Sînt îndeobşte cunoscute eforturile Uniunii Sovietice menite să asigure în mod **practic** înfăptuirea dezarmării generale şi a interzicerii armei atomice şi să creeze un sistem de control internaţional eficient asupra dezarmării. Din păcate, dată fiind poziţia adoptată de unele puteri occidentale, pînă în prezent nu s-a reuşit să se realizeze un acord general în această problemă. Sub diferite pretexte puterile occidentale, refuză să treacă la realizarea unui astfel de acord.

In acelaşi timp s-au făcut destule încercări de a denatura adevărata poziţie a Uniunii Sovietice. Aşa de pildă, în presa străină se întîlnesc afirmaţii că în ultima vreme Uniunea Sovietică n-ar mai fi interesată în problema interzicerii armei atomice. Aceasta este o născocire falsă şi absurdă. Uniunea Sovietică a fost primul stat care a ridicat problema interzicerii necondiţionate a armei atomice. Se ştie că încă acum 10 ani în 1946, din iniţiativa Uniunii Sovietice, Adunarea Generală O.N.U. a adoptat în unanimitate hotărîrea cu privire la reducerea generală a înarmărilor şi interzicerea armei atomice. Uniunea Sovietică nu-şi va slăbi eforturile în această direcţie pînă cînd arma nucleară, de exterminare în masă a oamenilor şi de distrugere a centrelor economice şi culturale, nu va fi interzisă şi nimicită. **(Aplauze).**

Intrucît puterile occidentale refuză să cadă de pe acum de acord asupra interzicerii şi nimicirii armei atomice, Uniunea Sovietică, după cum se ştie, a făcut şi o altă propunere. Guvernul sovietic a propus să se încheie **imediat** un acord ca marile puteri să îşi asume obligaţia de a nu folosi arma atomică şi cu hidrogen fără hotărîrea Consiliului de Securitate. Nici această propunere însă nu a fost acceptată de guvernele S.U.A. şi ale celorlalte puteri occidentale.

De ce Uniunea Sovietică a propus recent de a se cădea mai întîi de acord în problema reducerii forţelor armate şi a armamentelor clasice? Deoarece ea tinde să găsească o ieşire din impasul creat în urma refuzului persistent al unor puteri occidentale de a trece la interzicerea armei atomice şi de a scoate această armă din arsenalele statelor. Timp de mulţi ani, acest refuz a fost argumentat prin aceea că interzicerea armei atomice ar crea avantaje Uniunii Sovietice în domeniul armamentelor clasice. Cînd însă Uniunea Sovietică, mergînd în întîmpinarea puterilor occidentale, a propus să se găsească mai întîi un teren comun în problema reducerii armamentelor clasice, adversarii dezarmării au început să afirme că U.R.S.S. nu ar mai fi interesată în problema interzicerii armei atomice.

Uniunea Sovietică luptă consecvent ca problema dezarmării să fie scoasă din impas şi adusă pe un făgaş practic. O dovadă incontestabilă în acest sens sînt nu numai propunerile Uniunii Sovietice cu privire la reducerea substanţială a forţelor armate şi a armamentelor şi la interzicerea armei atomice, ci şi măsurile luate în mod unilateral de U.R.S.S. în ce priveşte reducerea considerabilă a forţelor armate şi a armamentelor sale.

Poziţia Uniunii Sovietice în problema încetării experimentării armei atomice şi cu hidrogen este determinată de aceeaşi năzuinţă.

Incă în luna mai a anului trecut, în cunoscutul program de măsuri în problema reducerii înarmărilor, interzicerii armei atomice şi lichidării primejdiei unui nou război, prezentat Organizaţiei Naţiunilor Unite, guvernul U.R.S.S. a fost de părere ca statele care dispun de arma atomică şi cu hidrogen să-şi ia obligaţia să înceteze experimentarea acestor tipuri de arme de exterminare în masă. Această iniţiativă n-a găsit însă sprijin din partea Statelor Unite ale Americii şi din partea altor puteri occidentale.

In primăvara anului curent guvernul sovietic a prezentat Organizaţiei Naţiunilor Unite propunerea cu privire la încetarea imediată a experimentării armei termo-nucleare, independent de realizarea acordului privind celelalte probleme ale dezarmării. Dar şi această propunere a noastră n-a găsit un ecou pozitiv în rîndurile statelor menţionate.

Considerăm că problema interzicerii armei atomice şi cu hidrogen poate fi separată de programul general de dezarmare şi poate fi încă de pe acum soluţionată în mod independent fără să se amîne rezolvarea acestei probleme pînă cînd se va realiza un acord general cu privire la dezarmare. După cum se ştie acest punct de vedere este împărtăşit şi de guvernul Indiei a cărui propunere cu privire la încetarea experimentării armei nucleare este examinată în prezent de Comisia O.N.U. pentru dezarmare. Din păcate, reprezentanţii S.U.A., Angliei, Franţei şi Canadei în această comisie s-au pronunţat şi împotriva propunerii guvernului Indiei.

La 13 iulie reprezentantul S.U.A. în Comisia O.N.U. pentru dezarmare, a declarat că S.U.A. nu pot renunţa la dezvoltarea armei nucleare, că experimentarea în continuare a acestei arme ar fi necesară pentru securitatea S.U.A., că Statele Unite vor continua aceste experienţe. Ei bine, meritul acestei declaraţii constă în faptul că cel puţin în prezent este cît se poate de clar că guvernul Statelor Unite se eschivează de a sprijini propunerea cu privire la interzicerea experimentării armei nucleare, susţinută de guvernele Uniunii Sovietice, Iugoslaviei şi ale tuturor statelor socialiste, Indiei, Japoniei, de cele mai largi pături ale opiniei publice din Apus şi Răsărit.

Din păcate în fond poziţia guvernului englez în această problemă se deosebeşte puţin de cea americană. El propune să se discute la început aşa numita limitare parţială a exploziilor experimentale pentru ca încetarea lor deplină să se înfăptuiască numai într-unul din stadiile îndepărtate ale dezarmării. Mai mult decît atît, recent reprezentantul Angliei a declarat în Comisia pentru dezarmare că şi această limitare parţială poate fi înfăptuită numai în cadrul acordului general cu privire la dezarmare, al cărui termen de realizare este deocamdată învăluit în ceaţa unui viitor nedefinit.

Nu se poate să nu fim de acord cu argumentele reprezentantului Indiei, K. Menon, în Comisia O.N.U. pentru dezarmare. Criticînd încercările puterilor occidentale de a substitui problema cu privire la încetarea exploziilor experimentale prin problema limitării acestor explozii, Menon a arătat că continuarea exploziilor experimentale cu arma nucleară intensifică cursa înarmărilor.

Fireşte că interzicerea experimentării armei nucleare nu este un panaceu împotriva tuturor relelor şi nenorocirilor. Principala sarcină constă în a înfăptui interzicerea complectă a armei atomice în a pune capăt producerii ei, în a interzice folosirea acestei arme şi de a o scoate din arsenalele statelor.

Poziţia guvernului sovietic în această problemă este absolut clară. Propunem interzicerea complectă a armei atomice şi cu hidrogen — interzicerea exploziilor experimentale, încetarea producerii armei atomice şi cu hidrogen, interzicerea folosirii ei, distrugerea stocurilor de astfel de arme şi scoaterea ei din arsenalele statelor. **(Aplauze).** Acum este rîndul exclusiv al guvernelor puterilor occidentale.

Guvernul sovietic consideră că realizarea unui acord între state cu privire la interzicerea armei atomice şi cu hidrogen ar putea constitui primul pas în această direcţie, primul pas spre interzicerea şi distrugerea armei atomice. Acest acord ar contribui la îmbunătăţirea situaţiei internaţionale şi la întărirea încrederii între state.

In Comisia O.N.U. pentru dezarmare şi în subcomitetul ei se desfăşoară de mult timp discuţii interminabile, sînt examinate numeroase propuneri şi contrapropuneri. Cu toate acestea în domeniul dezarmării nu s-a făcut nici un pas înainte. Toţi oamenii cinstiţi cărora le este scumpă cauza păcii îşi pot pune întrebarea legitimă dacă nu cumva încearcă cineva să transforme Comisia O.N.U. pentru dezarmare într-o comisie pentru neamestec în problemele dezarmării. In interesul păcii, în interesul apărării prestigiului O.N.U. trebuie să se treacă de la vorbe la fapte, la adoptarea unor hotărîri concrete.

Guvernul sovietic consideră că între cele trei state — U.R.S.S., S. U. A. şi Anglia — este necesar să se încheie neîntîrziat un acord cu privire la încetarea imediată a oricăror experienţe şi explozii experimentale cu arma atomică şi termo-nucleară.

Un astfel de acord ar corespunde intereselor şi speranţelor întregii omeniri. Datoria noastră directă este de a justifica aceste speranţe.

Pentru popoare este important ca exploziile experimentale cu arma atomică să înceteze neîntîrziat. Dacă S.U.A. şi Anglia vor da dovadă de bună voinţă nu va fi greu să se găsească o formă acceptabilă pentru o înţelegere corespunzătoare. După părerea noastră aceasta s-ar putea realiza fie în cadrul O.N.U., fie pe calea unui acord tripartit între guvernele S.U.A., U.R.S.S. şi Angliei urmînd ca ulterior, la aceasta să adere celelalte state, fie pe calea unor declaraţii oficiale făcute de fiecare din guvernele mai sus menţionate că îşi asumă obligaţia de a înceta experimentarea armei atomice şi cu hidrogen. Oricare din aceste mijloace este acceptabil pentru guvernul sovietic şi el este gata să înceapă de îndată tratative cu guvernele Statelor Unite ale Americii şi Marii Britanii în problema respectivă.

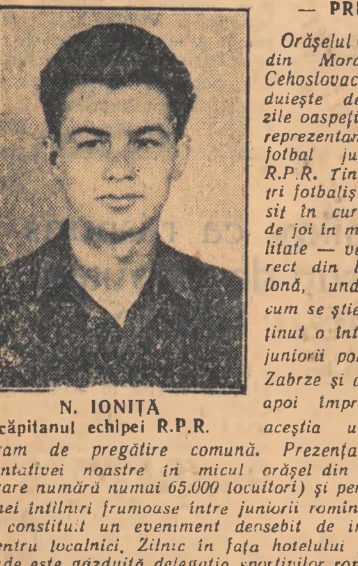
Imi exprim convingerea că această poziţie a guvernului sovietic care corespunde întrutotul intereselor întăririi păcii generale va fi aprobată de Sovietul Suprem al U.R.S.S. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

(TEXT PRESCURTAT)

Fotbal: R.P.R. — R.Cehoslovacă (juniori) 1-0 (0-0)

Comparativ, o victorie bună

— PRIN TELEFON DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL —

N. IONIŢĂ
căpitanul echipei R.P.R.

Orăşelul Olomouc din Moravia (R. Cehoslovacă) găzduieşte de cîteva zile oaspeţi străini: reprezentantiva de fotbal juniori a R.P.R. Tinerii noştri fotbalişti au sosit în cursul zilei de joi în mica localitate — venind direct din R.P. Polonă, unde după cum se ştie au susţinut o întîlnire cu juniorii polonezi la Zabrze şi au urmat apoi împreună cu aceştia un program de pregătire comună. Prezenţa reprezentativei noastre în micul orăşel din Moravia (care numără numai 65.000 locuitori) şi perspectiva unei întîlniri frumoase între juniorii romîni şi cehi a constituit un eveniment deosebit de important pentru localnici. Zilnic în faţa hotelului „Palace" unde este găzduită delegaţia sportivilor romîni, vin numeroşi tineri amatori de fotbal — şi nu numai tineri — curioşi să cunoască fotbaliştii romîni, să afle noutăţi despre aceştia.

La Olomouc am obţinut o victorie preţioasă împotriva unei echipe, care ca şi noi, a cîştigat, nu de mult, una din seriile turneului F.I.F.A. la Budapesta. O echipă care pentru a-şi continua pregătirea a susţinut în continuare la 20 mai a.c., o partidă cu juniorii maghiari (de asemenea cîştigători ai unei serii în turneul F.I.F.A.), partidă pe care după cum se ştie juniorii cehoslovaci au cîştigat-o cu 4—1. Trebuie ştiut faptul că întîlnirea cu reprezentativa de juniori a R.P.R. — ca şi altele care vor urma — fac parte din programul de pregătire al echipei cehe pentru turneul F.I.F.A. care se va desfăşura în cursul anului viitor. Incă de pe acum, juniorii cehi acordă o mare atenţie acestei tradiţionale competiţii pregătindu-se intens. Victoria pe care au repurtat-o nu de mult asupra juniorilor maghiari, le-a dat dreptul să spere într-un rezultat favorabil la Olomouc, şi chiar l-au dorit cu ardoare, lucru reieşit din combativitatea deosebită cu care au luptat în timpul desfăşurării jocului. Dar, sfîrşitul partidei a adus tinerilor fotbalişti romîni satisfacţia unei victorii la limită — e drept — dar concludentă pentru cei care au urmărit jocul. Am cîştigat cu 1—0 dar se poate spune că „vinovaţi" de această realizare sînt tocmai juniorii noştri care au trecut pe lîngă o victorie capricioasă pe care o meritau însă din plin mult mai clară. In timp ce Sfetcu şi apărarea noastră nu a fost nevoită să intervină mai hotărît decît de 5—6 ori în tot cursul jocului, poarta lui Fiala a fost asaltată în mai tot timpul de înaintaşii noştri.

„Norocul" a fost de partea cehilor. Două „bare" ale lui Ene II, 2 şuturi milimetrice ale lui Dumitrescu, fără a mai vorbi de alte ocazii pierdute, nu pot fi calificate decît un noroc. Şi aşa însă, fazele de un fotbal bun oferite celor 8.000 spectatori de pe stadionul „Păcii" din Olomouc au scos în evidenţă pregătirea temeinica a fotbaliştilor romîni

Cum s-a desfăşurat jocul

La ora 17,30 (ora locală) formaţiile de juniori ale R.P.R. şi Republicii Cehoslovace apar pe teren avînd în frunte pe arbitrul Jiranek Gustav (Austria)

Dar iată că începe meciul şi asistăm chiar de la început la cîteva atacuri bine închegate ale reprezentativei R.P.R. Minutul 4 aduce spectatorilor cehi prima mare emoţie, iar nouă prima deziluzie. Ene II deschis bine de Raab trece de Nepomuski, îl depăşeşte pe fundaşul Malina şi trage cu multă forţă. Mingea zguduie bara şi iese în aut de poartă. A fost o mare ocazie de a înscrie, pe care şi centrul nostru a regretat-o. Dar nu-i nimica, vor mai fi şi altele! Echipa noastră se găseşte în permanenţă în atac, presează insistent. In minutul 14 Ene II şutează dintr-o poziţie dificilă în loc să-l deschidă pe Raab care era complect nemarcat. Este rîndul juniorilor cehi să treacă acum la ofensivă.

Sîntem în minutul 17 şi juniorii noştri au un joc mult superior gazdelor. Bîscă, Raab, Văcaru muncesc foarte mult. Ene II se află din nou în poziţie favorabilă de gol. Şutul său însă nu este precis şi mingea pare că iese din teren, dar în drumul ei întîlneşte piciorul lui Horvath şi ia direcţia porţii. Fiala intervine în ultimul moment şi opreşte un gol sigur. Echipa noastră domină categoric şi în special Greavu care a făcut o partidă mare — împinge atacul tot mai înainte. In minutul 35 jucătorii romîni beneficiază de două lovituri de colţ consecutive — rămase însă fără rezultat. La cel de al doilea corner Fiala respinge mingea lui Ienei şi acesta se pripeşte cu toate că portarul era pe jos şi trage puternic, însă ce folos: peste poartă! Este rîndul lui Sfetcu să intervină la o minge pentru a doua oară în această repriză. Din nou jucătorii noştri pierd în minutul 41 o mare ocazie de a înscrie de data aceasta prin Raab. Fără exagerare se poate spune că reprezentanţii noştri au dominat aproape în întregime; totuşi la pauză scorul a fost alb.

Repriza a doua...

s-a caracterizat printr-o luptă la fel de dinamică. In minutul 58 cehii sînt pe punctul de a înscrie: Somosi este deschis foarte bine de Nepomuski, intră în careu şi trage bine şi precis. Sfetcu prinde mingea, apoi o scapă şi din nou o prinde, plonjînd în picioarele jucătorilor cehi. Trei minute mai tîrziu, Dumitrescu la rîndul său ratează o bună ocazie de a înscrie.

Minutul 67 însă ne aduce însfîrşit satisfacţia unui gol şi de fapt victoria. Balonul se află la Dumitrescu. Acesta îl deschide precis pe Ene II, iar centrul nostru înaintaş trage la poartă. Mingea se loveşte de piciorul fundaşului Lala şi intră în gol fără ca Fiala să poată schiţa vreun gest. Este 1—0 pentru reprezentativa Republicii Populare Romîne şi continuăm atacuri repetate. Jucătorii noştri domină întreg terenul şi sînt aplaudaţi puternic şi repetat de publicul spectator, încîntat de tehnica tinerilor jucători romîni.

Intreaga noastră echipă merită felicitări pentru succesul de la Olomouc, dar mai cu seamă fotbaliştii Ene II — care şi-a dovedit odată în plus marile sale posibilităţi pe care antrenorii Locomotivei Bucureşti (Ronay şi Marian n.r.) n-au ştiut să le pună în valoare — Ioniţă, Greavu, Bîscă şi Văcaru, iar din reprezentativa R. Cehoslovace: Fiala, Horvath, Somosi.

Declaraţiile specialiştilor cehi

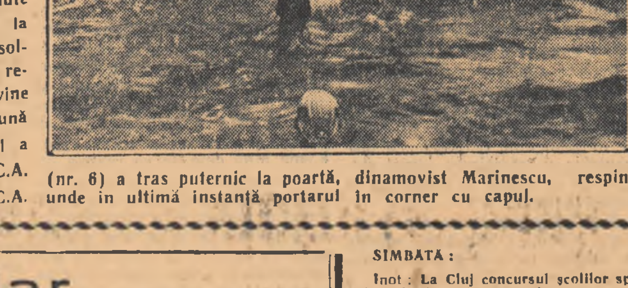
Seara a avut loc în salonul hotelului „Palace" banchetul festiv dat în cinstea jucătorilor romîni. Cu această ocazie a luat cuvîntul general maior Alois Hlojek, preşedintele comitetului regional de educaţie fizică şi sport din Moravia. El a declarat: „Sînt bucuros că aţi venit la noi în vizită, dragi oaspeţi. V-aţi prezentat mult mai bine decît juniorii noştri". Şi — adresîndu-se tinerilor fotbalişti cehi — general maior Alois Hlojek le-a spus: „Nu este bine să vă culcaţi pe laurii unor victorii trecute. Trebuie să ştiţi să luptaţi pentru victorie: chiar azi, voi n-aţi ştiut cum să procedaţi". După ce a mulţumit fotbaliştilor romîni în numele locuitorilor oraşului Olomouc şi al său personal pentru vizita lor în această localitate, Alois Hlojek a adresat cuvinte de mulţumire arbitrului austriac Jiranek Gustav pentru „modul competent şi ireproşabil" cu care a condus partida. După aceasta preşedintele Hlojek a oferit oaspeţilor ca amintire diferite cadouri. Antrenorul de stat al cehilor, Alexandru Bocsai, a declarat: „Am aşteptat mult mai mult de la juniorii noştri. Romînii însă m-au cucerit, au fost mult superiori juniorilor noştri. Rezultatul însă nu oglindeşte îndeajuns superioritatea lor pe teren".

Arbitrul austriac a evidenţiat jocul fotbaliştilor romîni pentru care a avut numai cuvinte de laudă: „Diferenţa dintre echipa romînă de azi — a declarat arbitrul — şi cea de acum doi ani de la Budapesta (cînd reprezentativa R.P.R. a întrecut naţionala maghiară cu 1—0 n.r.) este foarte mare. Am asistat atunci la joc şi pot spune aceasta cu toată siguranţa. Azi juniorii romîni au fost superiori. Scorul putea să fie mult mai mare".

ROMULUS CALARAŞANU

DERBIUL campionatului de polo

La Ştrandul Tineretului din Capitală s-a desfăşurat derbiul de polo pe apă al categoriei A dintre echipele CCA şi DINAMO Bucureşti. Intrecerea a pasionat pe spectatori deoarece s-a desfăşurat la un bun nivel tehnic şi tactic. Militarii au început meciul în forţă, cu atacuri susţinute şi periculoase care de altfel la sfîrşitul primei reprize s-au soldat cu 4 goluri marcate. In repriza a II-a Dinamo îşi revine considerabil şi reuşeşte să pună stăpînire pe joc. Scorul final a fost de 6—3 (4—0) pentru C.C.A.

In fotografie: Novac C.C.A. (nr. 8) a tras puternic la poartă, dinamovistul Marinescu, respinge unde în ultimă instanţă portarul în corner cu capul.

Calendar săptămînal

17-22 IULIE

MARŢI:

Inot: Ştrandul Tineretului, orele 16: concurs de înot pe Capitală deschis tuturor elevilor şi juniorilor din şcolile de 10 ani.

Polo la Oradea: Energia Oradea — Flamura Roşie Timişoara (categ. A).

Ciclism: Cursa de mare fond pe Dunăre, etapa a XIII-a Galaţi-Tulcea.

Ciclism: „Cursa Munţilor" etapa a III-a (Oraşul Stalin — Păltiniş — 178 km).

MIERCURI:

G.M.A. Bucureşti: Concursuri de înot pentru trecerea normelor G.M.A. la ştrandurile Obor, Floreasca, Steaua Roşie, Tei etc.

Ciclism: „Cursa Munţilor", etapa a IV-a (Păltiniş — Cîmpulung — Oraşul Stalin — 178 km.).

JOI:

Polo cat. B: Ştiinţa Timişoara — Energia Cluj; Locomotiva Timişoara — Voinţa Oradea; Flamura Roşie Lugoj — Voinţa Timişoara; Voinţa Bucureşti — Voinţa Tg. Mureş; Energia Bucureşti — Flamura Roşie Cluj.

Lupte: La Tg. Mureş finalele campionatului republican de juniori la lupte clasice.

VINERI:

Box: Stadionul Republicii orele 20. Intîlnirea internaţională de box între reprezentativele oraşelor Bucureşti şi Paris.

Lupte: La Tg. Mureş finalele campionatului republican de juniori la lupte clasice (ziua a II-a de întreceri).

Ciclism: „Cursa Munţilor" etapa a V-a (Oraşul Stalin — Comarnic — Sinaia — Oraşul Stalin — 178 km.).

SIMBĂTA:

Inot: La Cluj concursul şcolilor sportive de tineret pe anul 1956.

Lupte: La Tg. Mureş finalele campionatului republican de lupte clasice la juniori.

Pentatlon: La Bucureşti finala campionatului republican de pentatlon modern (întrecerile de călărie).

Ciclism: „Cursa Munţilor". Circuitul împrejurimilor Oraşului Stalin (în total 102 km.).

DUMINICA:

Lupte: La Tg. Mureş întîlnire internaţională de lupte între reprezentativele de juniori ale R.P.R. şi R.D.G.

Inot: La Cluj, concursul şcolilor sportive de tineret din R.P.R. pe anul 1956.

Polo: categoria B. Energia Cluj — Locomotiva Timişoara; Voinţa Oradea — Flamura Roşie Lugoj; Voinţa Tg. Mureş — Energia Bucureşti; Ştiinţa Bucureşti — Flamura Roşie Cluj.

Ciclism: „Cursa Munţilor" etapa Oraşul Stalin — Bucureşti — 153 km.

Pentatlon: La Bucureşti finala campionatului republican de pentatlon modern (întrecerile de scrimă).

Atletism: Stadionul Tineretului campionatul de atletism pe echipe al Capitalei — etapa a II-a.

Noul complex G.M.A.

Se repetă istoria?

Strada Vasile Alecsandri nr. 6. Adresa aceasta e bine cunoscută tinerilor bucureşteni. Aici se află comitetul pentru cultură fizică şi sport al Capitalei. In fiecare zi, pînă seara tîrziu, pe poarta acestei frumoase clădiri vechi, se perindă zeci şi zeci de tineri. La 13 iulie, în ziua cînd am vizitat comitetul, de aici erau tocmai expediate în raioanele Capitalei afişele de popularizare a noului complex G.M.A. Dacă ţinem seama că acesta a fost introdus la 1 iulie a.c., distribuirea afişelor în această zi ni se pare destul de tîrzie.

— Aşa şi este, ne spune tov. **Toma Bentu, unul dintre cei mai vechi activişti ai comitetului, cu care am avut o convorbire. Şi de fapt nu e singurul neajuns în munca noastră pentru introducerea noului complex G.M.A. Deşi au trecut atîtea zile, majoritatea colectivelor sportive din Capitală nu dispun încă de regulamentul noului complex! Atunci cum să se organizeze popularizarea acestuia, cum să se organizeze concursuri pentru trecerea noilor norme G.M.A.?**

Intr-adevăr, faptul e destul de neplăcut. Atît afişele cît şi regulamentele noului complex de-abia acum sînt difuzate în cadrul colectivelor sportive. De ce aşa de tîrziu?

— **Acum au fost trimise de către C.C.F.S. — ne spune tov. Bentu! Asta ne-a împiedicat să putem desfăşura o intensă muncă de propagandă în jurul noului complex.**

Nu e singura dată cînd C.C.F.S. întîrzie difuzarea unor materiale necesare popularizării şi cunoaşterii unei anumite acţiuni sportive. Intîrzierea aceasta e cu atît mai neplăcută cu cît de noul complex s-a ştiut de cel puţin... un an de zile.

— Totuşi, despre activitatea comitetului pentru introducerea noului complex, ce ne puteţi spune?

— **S-a făcut ceva... Am întocmit un plan de acţiune special. Conform acestuia s-a format comisia orăşenească G.M.A., au fost instruiţi membrii comisiilor raionale G.M.A., preşedinţii comitetelor raionale C.F.S., responsabilii comisiilor pe ramuri de sport. De asemenea şi medicii care vor efectua controlul medical al aspiranţilor...**

Cum după această scurtă relatare se făcuse o pauză puţin penibilă am intervenit:

— Poate... şi alte măsuri...

— **Vedeţi, regulamentele şi afişele sosite tîrziu ne-au împiedicat...**

Deci din păcate, s-a făcut destul de puţin!

Dacă totuşi, în unele raioane din Capitală s-au făcut mai multe lucruri pentru introducerea noului complex (în raionul „1 Mai" ştrandul „Steaua Roşie" stă la dispoziţia aspiranţilor iar în unele colective, ca de pildă Progresul I.T.B., au început deja antrenamentele pentru trecerea noilor norme), aceasta nu se datoreşte Comitetului C.F.S. Din activitatea de pînă acum a Comitetului orăşenesc C.F.S. Bucureşti (preşedinte tov. Petre Capră) se poate desprinde concluzia că în rîndurile activiştilor săi există o slabă preocupare pentru introducerea noului complex.

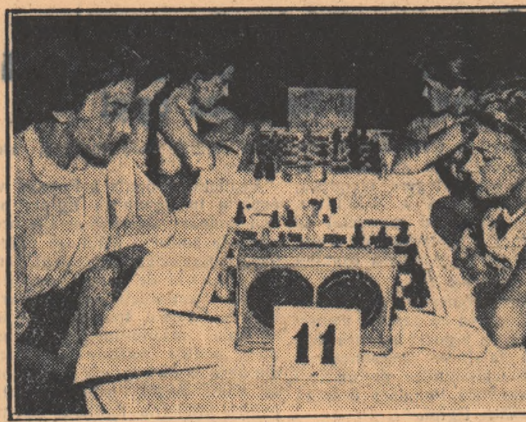
Cît priveşte Comitetul orăşenesc U.T.M. Bucureşti, care putea să ajute comitetul C.F.S. şi care e dator chiar să se ocupe îndeaproape de introducerea noului complex, acesta continuă să manifeste moleşeală.

Ne amintim cît de slab a fost popularizat în ultimii ani vechiul complex G.M.A. Oare şi cu noul se va repeta aceeaşi istorie?

A. P.

O noutate:

MECI DE ŞAH INTERCLUBURI

Iată un aspect din timpul desfăşurării întîlnirilor. Vera Nedeljkovici (stînga), disputîndu-şi întîietatea cu Rodica Manolescu. In fund, Alexandrina Nicolau (stînga) şi Nadejda Popovici.

Meciul dintre echipa asociaţiei „Energia" şi şahiştii clubului iugoslav „Jaseniţa" din Smederevska-Palanka a constituit un eveniment neaşteptat pentru amatorii de şah bucureşteni, obişnuiţi cu apatia şahistă a lunilor de vară.

Iniţiativa organizatorilor şahişti de la „Energia" merită să fie relevată şi imitată. Este pentru prima oară, cînd o echipă şahistă de club dintr-o ţară prietenă vizitează Capitala ţării noastre, iar rezultatul meciului susţinut, ca şi studiul partidelor, arată că ne aflăm în faţa unei realizări reuşite.

Jucătorii tineri au avut ocazia să susţină o întîlnire internaţională, să-şi verifice forţa şi cunoştinţele în faţa unor adversari de valoare. Trebuie să arătăm că ei au trecut cu succes acest examen. Victoria echipei noastre, în special în primul tur, a fost obţinută la mesele 6—10, unde s-a înregistrat scorul „sec" de 5:0, iar Radovici, Stanciu şi Creţulescu au jucat partide excelente. In schimb la primele mese maeştrii au decepţionat, nereuşind în primul tur să cîştige nici o partidă.

Dar, lăsînd la o parte rezultatul sportiv îmbucurător: $12^1/_2$—$5^1/_2$ după runda a doua şi înaintea disputării celor 6 partide întrerupte, rezultat care arată că mişcarea noastră şahistă dispune de numeroase elemente tinere capabile de mari progrese — trebuie să subliniem un alt aspect al acestei întîlniri: caracterul ei de tinerească şi sinceră prietenie, plină de dorinţa de cunoaştere şi înţelegere reciprocă.

I-am văzut pe Nicola Karaklaici şi pe Ciocîltea la meciul internaţional de atletism dintre juniorii romîni şi bulgari, sîmbătă după amiază pe stadionul Republicii. Uitaseră cu totul de şah şi în conversaţia lor nu se mai auzea nici un „Era mai bine să fi făcut rocada"... Din contră, o discuţie animată, într-o limbă amestecînd elemente de franceză şi rusă, în care subiectul era Iolanda Balaş... Şi trebuie să spunem că văzîndu-i în picioare, aplaudînd entuziaşti noul record mondial al lui „Ioly", nimeni n-ar fi putut bănui că cei doi sînt maeştri... ai şahului.

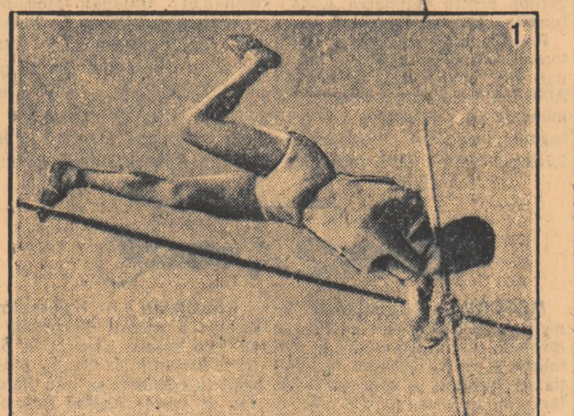
Pe Vera Nedeljkovici o admiră toate şahistele noastre. E a şasea jucătoare din lume, dar nimic din atitudinea ei modestă nu lasă să se întrevadă acest lucru. După partida din primul tur cu Rodica Manolescu, stînd de vorbă cu cîţiva şahişti despre partidă, Vera le-a spus zîmbind: „Rodica dumneavoastră a jucat foarte bine şi cînd adversarul joacă bine, n-ai ce-i face!"

Intre participanţi au fost schimbate cărţi de şah romîneşti şi iugoslave. Pasionaţii colecţionari ca şi jucătorii care au nevoie de documentare s-au interesat din primul moment de ultimele tipărituri şahiste, apărute în cele două ţări.

Privită prin prisma rezultatelor obţinute, atît din punct de vedere sportiv cît şi organizatoric întîlnirea dintre şahiştii de la „Energia" şi cei de la „Jaseniţa"-Palanka a constituit un succes. Acest prim pas pe calea organizării de meciuri de şah intercluburi trebuie să fie continuat, deoarece în acest fel şahiştii noştri tineri vor căpăta posibilitatea de a-şi forma treptat o experienţă internaţională, vor creşte devenind excelente cadre de rezervă ale echipelor noastre reprezentative.

S. SAMARIAN
antrenor de şah

Intîlnire atletică prietenească

Intîlnirea prietenească internaţională de atletism dintre echipele de juniori ale R.P.R. şi R.P. Bulgaria s-a încheiat cu victoria atletelor romîne (68—63 puncte) şi a atleţilor bulgari (140—90 puncte).

Fotografiile noastre au surprins în timpul desfăşurării probelor pe doi dintre cîştigători:

1. H. Hristov (R.P. Bulgaria) în timpul trecerii cu prăjina a ştachetei înălţate la 3 80 m.

2. I. Knobloch (R.P.R.) cîştigătoarea probei de săritură în lungime cu 5,56 m

Foto: I. WELBER

„CURSA MUNŢILOR"

ORAŞUL STALIN (prin telefon de la trimisul nostru).

— Drum bun, sportivi, succes! Urarea aceasta au adresat-o miile de spectatori bucureşteni adunaţi duminică în parcul Dinamo, cicliştilor care s-au avîntat în prima etapă a „Cursei Munţilor".

Aplecaţi asupra ghidoanelor, cei 57 de concurenţi au început să pedaleze cu iuţeală părînd că nu resimt arşiţa soarelui.

Rareori s-a întîmplat ca pe parcursul acestei etape (Bucureşti-Oraşul Stalin) să se înregistreze acţiuni deosebite. Dar iată că în prima etapă a „Cursei Munţilor" acţiunile curajoase de „evadări" s-au succedat mereu. Cea mai reuşită a fost aceea întreprinsă de N. Maxim, căreia i s-au alăturat cu mult curaj tinerii N. Pelcaru, R. Klein, Gh. Văsii, precum şi dinamovistul R. Schuster.

In urma acestora gonesc 6 ciclişti, printre care C. Dumitrescu. Aceştia sînt îngrijoraţi: aflaseră de la antrenori că au un deficit de aproape 4 minute. Goana se înteţeşte. Joncţiunea între cele două grupe de concurenţi este inevitabilă. Intr-adevăr, pe străzile oraşului de la poalele Tîmpei, unde ploaia mai continuă, „evadaţii" sînt ajunşi.

O scurtă perioadă de rulare liniştită şi apoi Călin Tudose (Progresul) sprintează puternic încheind etapa victorios cu timpul de 5 h.18'22".

★

Luni s-a desfăşurat etapa a 2-a: Oraşul Stalin-Bran-Fundata-Oraşul Stalin (88 km). Victoria a revenit la sprintul final lui Constantin Dumitrescu (CCA). După două etape în clasamentul general conduce I. Constantinescu (CCA) cu 7h. 53' 56" urmat de C. Dumitrescu (CCA) cu acelaşi timp.

Pe scurt!

● *In cadrul turneului internaţional de volei de la Sofia, reprezentativa noastră masculină a învins echipa R. P. Chineze cu 3—1 şi pe cea a Iugoslaviei cu 3—2. Echipa noastră feminină a întrecut echipa Bulgariei cu 3—2 şi pe cea a R. P. Chineze cu 3—0.*

● Şi în anul acesta echipele masculine şi feminine de gimnastică ale asociaţiei Dinamo au cucerit titlurile de campioane ale ţării.

● *La concursul motociclist de 4 zile organizat în R. D. Germană reprezentativa A.V.S.A.P. din ţara noastră s-a clasat pe locul II în urma motocicliştilor sovietici. Sportivii romîni au cucerit 6 medalii de aur, 1 de argint şi 2 de bronz.*

● **In clasamentul general la caiac al campionatului de mare fond pe Dunăre, după 12 etape conduce dublul Petrescu — Barbu (Locomotiva).**

● La Tirana, echipa tinerilor voleibalişti romîni a obţinut a doua victorie învingînd reprezentativa Albaniei cu 3—2.

● *Selecţionata de handbal a oraşului Budapesta a întrecut duminică echipa Sibiului cu 11-8 (7-3).*

● **Energia Minerul Petroşani a întrecut cu 3—0 (1—0) pe a treia clasată în campionatul maghiar de fotbal Salgotarjan Banyasz.**

● Locomotiva Bucureşti a dispus la scor de echipa cehoslovacă de fotbal Banik Opava: 6-1 (6-0).

● La Arad, Locomotiva a dispus de Dozsa Bekescsaba (R.P.U.) cu 4-2 (3-1) iar la Tg. Mureş, Recolta—Avîntul a cedat cu 3—4 selecţionatei Tractorul din R.P.U.

● *„Cupa de vară" la schi, desfăşurată duminică la Buşteni pe firul Văii Albe a fost cîştigată de Nicolae Pandrea (C.C.A.) la băieţi. Susana Weber (Voinţa) fete şi sportivii asociaţiei Dinamo pe echipe.*

● **Duminică cunoscutul atlet maghiar Sandor Iharoş a alergat 10.000 m. în 28'42"8/10 stabilind astfel un nou record mondial.**

● Intîlnirea internaţională de fotbal dintre echipele R. P. Ungare şi R. P. Polone s-a terminat cu rezultatul de 4—1 (1—1) în favoarea fotbaliştilor maghiari.

● Campionatul republican de 50 km. marş desfăşurat tot duminică a revenit lui Dumitru Paraschivescu (Flamura roşie) care a parcurs distanţa în 4h 49'58".

● *La Szczecin în R.P. Polonă, Flamura roşie Arad a terminat la egalitate 1-1 cu Gwardia Varşovia.*

● **C-tin Nicolae (Fl. Roşie Or. Stalin) a cîştigat campionatul republican de maraton cu timpul de 2h53'18".**

Ancheta noastră

Ce părere aveţi despre creşterea şi promovarea tinerilor sportivi?

Oare şcolile ajută „T. Dinamovist"?

Consider că dezbaterile purtate, în urmă cu cîtva timp, în ziarul „Scînteia tineretului", în legătură cu educaţia fizică în şcoli, pun în faţa organelor răspunzătoare de organizarea educaţiei fizice şi sportive în rîndurile tineretului nostru probleme de mare importanţă.

In faţa mişcării sportive din ţara noastră stă problema vitală a pregătirii şi creşterii generaţiei sportive de mîine, în aşa fel, ca în permanenţă valoarea rezultatelor sportive să crească, să ne apropiem la tot mai multe ramuri sportive de valoarea celor mai bune rezultate internaţionale. Situaţii asemănătoare s-au mai pus şi în alte ţări. Comparativ, în urmă cu ani, noi eram favoriţi la atletism, lupte, ciclism faţă de sportivii din R. P. Bulgaria, eram socotiţi egali cehoslovacilor la fotbal. Acum, în unele sporturi, ne aflăm în regres.

De ce? Mulţi străini care ne vizitează constată că sîntem o ţară cu multe stadioane, tineretul nostru este entuziast şi plin de iniţiativă, avem echipament şi materiale. Caut a răspunde la această întrebare folosind concluzii şi constatări ce se pot trage din activitatea celui mai mare colectiv sportiv de juniori din ţara noastră. „Tînărul dinamovist" — Bucureşti.

In acest colectiv, din anul 1951 şi pînă în prezent au practicat sportul mii de tineri. S-au ridicat 176 campioni republicani de juniori (şi chiar la seniori) o campioană europeană de tir, Jacqueline Zvoneschi, care a egalat şi recordul mondial de seniori poziţia culcat. Sportivii cercului „Tînărul dinamovist" au bătut în cursul anilor 207 recorduri republicane de juniori. Din rîndul sportivilor acestui cerc s-au ridicat numeroase elemente de valoare ca Vernescu din lotul olimpic de canotaj, Zahan şi Oanţă — înot, Mihăilescu şi Nunweiler — fotbal, şi mulţi alţii, care reprezintă cu cinste ţara în diferite competiţii internaţionale.

Pentru a se putea ajunge la asemenea rezultate e necesară o muncă temeinică, răbdătoare, o muncă continuă şi perseverentă atît cu sportivii ce se perfecţionează în ultimii ani de juniorat, cît şi cu marea masă de tineri începători din rîndurile cărora se pregătesc elementele de valoare. In momentul de faţă în rîndurile cercului „Tînărul dinamovist". 490 sportivi sînt angrenaţi în competiţii oficiale şi peste 300 sînt în curs de verificare. La aceştia se adaugă alte sute şi uneori chiar mii de tineri ce se prezintă în fiecare lună la concursurile de selecţionare pentru a intra în secţiile „Tînărul dinamovist". Marea lor majoritate sînt elevi.

Lipsa cea mai mare însă este că aceştia se prezintă la cercul „Tînărul dinamovist" în număr mic faţă de posibilităţi, şi, ceea ce este mai grav, foarte slab pregătiţi.

Care este cauza?

După părerea mea, defecţiunea provine din şcoli, unde se pregătesc tineri între vîrsta de 8-14 ani, vîrstă care prin particularităţile anatomo-psihologice e cea mai propice de a începe şi pune bazele pregătirii sportive. De aici, din şcoli, ne vin tineri slab pregătiţi fiziceşte. In şcoli, în conţinutul orelor de educaţie fizică îşi fac loc prea puţine exerciţii cu specific din ramurile sportive — întreceri cu caracter sportiv. Nu se insuflă tinerilor, în măsură corespunzătoare, dorinţa de a face sport. Nu există o preocupare pentru îndreptarea celor mai bune elemente către colectivele sportive capabile să le asigure dezvoltarea. De aceea, mulţi tineri rămîn pasivi faţă de practicarea sportului iar alţii, chiar dacă se apucă, insuficient convinşi de profesorii din şcoli şi reţinuţi de părinţi, renunţă să mai activeze. Aşa de exemplu, din 300 de tineri cîţi au frecventat în anul 1955 antrenamentele secţiei noastre de nataţie, doar doi mai activează în acest an.

Din cele ce am constatat în activitatea cercului nostru — pot afirma că pasiunea elevilor e slabă faţă de atletism şi gimnastică — reiese clar caracterul formal cu care sînt privite în şcoli aceste discipline sportive de bază.

Sînt zile de selecţionare în cercul „Tînărul dinamovist", cînd, din peste 100 de tineri, nici unul nu-şi manifestă dorinţa de a practica atletismul sau gimnastica. Curios lucru, dar tinerii sînt pasionaţi mai mult pentru ramuri de sport ce nu se practică în şcoli ca ciclism, canotaj, tir, tenis de cîmp etc.

Pe terenurile noastre de sport, numărul spectatorilor este în general foarte mare. Mulţi din aceştia sînt părinţi pasionaţi pentru sport. Cîţi din aceştia îşi îndrumează şi susţin pe copiii lor să facă sport? Sînt încă mulţi părinţi ce nu consimt să-şi dea avizul ca fiul sau fiica lor să practice vreun sport. Astfel de greutăţi am avut la fotbal, atletism şi la alte discipline sportive. Sînt profesori de diferite discipline din şcoli şi educatori care consideră pe cei care se ocupă cu sportul ca fiind oameni neserioşi. Această poziţie a unor cadre didactice nu poate să nu influenţeze pe elevi, în rău, fireşte.

Un foarte mare ajutor dat activităţii noastre sportive, ar fi introducerea obligativităţii practicării în şcoli a unor sporturi de bază ca atletismul, gimnastica, înotul. Aceasta ar contribui la îmbunătăţirea conţinutului orelor de curs, ar dezvolta interesul tinerilor pentru aceste sporturi, ar lărgi baza de masă a mişcării noastre sportive.

In acelaşi timp, crearea unei complexe activităţi competiţionale continue, conduse şi organizate de C.C.F.S. şi colective sportive pentru juniori şi, unde este posibil, şi pentru copii, respectînd principiile fiziologice şi igienice, ar deschide calea pentru afirmarea tineretului. Cine nu-şi aminteşte de competiţiile de tineret ca de pildă campionatul desculţilor la fotbal organizat la Timişoara, campionatul străzilor la fotbal de copii, organizat în cartierul Obor din Bucureşti? Mai mult. Imi amintesc de oraşul Lugoj în care am copilărit şi mi-am făcut unele studii. Atît la şcoala primară, cît şi în primii ani de liceu, exista o preocupare foarte serioasă: toţi tinerii apţi trebuiau să participe la întrecerile de lupte. Era o ruşine pentru acela care nu activa la lupte. In vederea pregătirii şi selecţionării celor mai buni tineri, antrenamentele noastre, ale elevilor, erau conduse de antrenori de lupte şi de cei mai buni luptători lugojeni. Ei se deplasau chiar în alte localităţi şi rezultatele acestor tradiţii şi acţiuni s-au văzut. Majoritatea luptătorilor fruntaşi ai ţării s-au format la Lugoj.

Acestea sînt cîteva probleme care consider că ar trebui să-şi facă tot mai mult loc în preocuparea tuturor organelor răspunzătoare de educarea şi creşterea tinerilor sportivi.

Prof. GH. VLADICA
secretarul colectivului sportiv „Tînărul dinamovist"

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia sport, tel. 7.69.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".